

STEVEN SPIELBERG DIGITAL YIDDISH LIBRARY

NO. 11081

UNZER ALVELTLEKHE ARMEY

V. Lir

•

NATIONAL YIDDISH BOOK CENTER

AMHERST, MASSACHUSETTS

NATIONAL YIDDISH BOOK CENTER
AMHERST, MASSACHUSETTS
413 256-4900 | YIDDISH@BIKHER.ORG
WWW.YIDDISHBOOKCENTER.ORG

MAJOR FUNDING FOR THE
STEVEN SPIELBERG DIGITAL YIDDISH LIBRARY
WAS PROVIDED BY:

Lloyd E. Cotsen Trust
Arie & Ida Crown Memorial
The Seymour Grubman Family
David and Barbara B. Hirschhorn Foundation
Max Palevsky
Robert Price
Righteous Persons Foundation
Leif D. Rosenblatt
Sarah and Ben Torchinsky
Harry and Jeanette Weinberg Foundation
AND MEMBERS AND FRIENDS OF THE
National Yiddish Book Center

The *goldene pave*, or golden peacock, is a traditional symbol of Yiddish creativity. The inspiration for our colophon comes from a design by the noted artist Yechiel Hadani of Jerusalem, Israel.

The National Yiddish Book Center respects the copyright and intellectual property rights in our books. To the best of our knowledge, this title is either in the public domain or it is an orphan work for which no current copyright holder can be identified.

If you hold an active copyright to this work – or if you know who does – please contact us by phone at 413-256-4900 x153, or by email at digitallibrary@bikher.org

[327.3:331.3=924]

שול און פיאָנערן - ביבליאָטעק

וו. דיר

אונזער אלוועלטדעכע ארמיי

№ 16

קאָאָפּעראַטיווער פאַרלאַג
"קולטור-ליגע"
קיעוו—1926

קיעוויער שול פון פאליגראפישער
אינדוסטריע אין נאמען פון
ל. באלאבאנאוו.
באשט. 843-3000 עקו.
אָקּרליש № 16351

ערשטער שמועס

דער אנהייב פון דער קינדער- באוועגונג

פיר יאָר שוין אַז ס'אַרבעטן באַ אונז די קינדערשע
קאָמוניסטישע גרופּעס פון יונגע פּיאָנערן אין נאָמען
פון לענינען.

אַזעלכע גרופּעס אַרבעטן אויך אין דייטשלאַנד, אין
איינגלאַנד, אין אמעריקע, — אַף דער גאַנצער וועלט.
זיי ווילן אופטון דאָס זעלבע, וואָס אונזערע פּיאָנערן
גרופּעס — צוגרייטן זיך צום קאַמף פאַר קאָמוניזם,
צוגרייטן זיך צו פאַרבייטן די קאָמוניסטן און קאַמו-
ניסטן.

די קינדערשע קאָמוניסטישע גרופּעס פאַרייניקן
אומעטום די קינדער פון די אַרבעטער. די עלטערע,
די דערוואקסענע אַרבעטער, פאַרייניקן זיך אין
קאָמוניסטישע פאַרטייען, די יוגנט — אין קאָמוג, די
אַרבעטער-קינדער פון גאָר דער וועלט שאַפן זייערע
קאָמוניסטישע גרופּעס.

מיט דער אַרבעט פון די ברידער און כאוויירים
אין אנדערע לענדער דארף זיין באקאנט יעדער
פּיאַנער.

ווי אזוי לעבן די ארבעטער-קינדער אין מאירעוו-איראָפּע?

שווער איז דאָס לעבן פון די אַרבעטער און זייע-
רע קינדער אין יענע לענדער, וואו ס'געוועלטיקט
די פּורזשואַזיע. די קינדערשע יאָרן פאַרבריינגט מען
אין נויט, אין קעלט און אין הונגער. דער אַרבעטער
וואוינט אין אַן איינג שמוציק צימערל. עסן עסט מען
קנאפ. דער טאַטע, די מאַמע, די עלטערע ברידער
און שוועסטער זיינען פון אינדערפרי ביז אַפּדערנאַכט
פאַרנומען באַ דער אַרבעט, די קינדער בלייבן איי-
נינק-אַליין אַ גאַנצן טאָג. קיינער גיט ניט אַכטונג אָף
זייער דערציאונג. בלייבט זיי נאָר איינס — אוועקגיין
אין גאַס אַריין. נאָר די גאַס גיט אויך זייער ווייניק
פאַרגעניגנס. אין די גערטנער לאָזט מען, געוויינט-
לעך, די אַרבעטער-קינדער ניט אַריין, — דאָרט שפּאַ-
צירן מיט זייערע אַמען און לערער די אויסגעפּוצטע
פּורזשואַזע קינדער. די אַרבעטער-קינדער גייען אַרום
אַפּגעריסן-אַפּגעשליסן, אייביק הונגעריק.

פון 12 יאָר אָן, אַמאָל נאָך פריער אַפילע, גייט
שוין די מערהייט אַרבעטער-קינדער אוועק אַרבעטן.
דידאָזיקע אַרבעט איז הוילע פּיין. ציען ציט זי זיך,
די אַרבעט, אַ גאַנצן טאָג און זויגט אויס די לעצטע

קויכעס. דעריבער איז צווישן די אַרבעטער-קינדער אין מאירעוו-אײראָפּע זײער שווער צו געפֿינען אינ-גאַנצן-געזונטע קינדער. אין דײטשלאַנד, צום בײ-שפּיל, האָט זיך אין עטלעכע ערטער אַרויסגעוויזן, אַז פֿון 100 קינדער זײנען 94—קראַנקע. פֿאַר זײער אַרבעט פֿאַקומען די קינדער גראַשנס און סע קלעקט אפּילע אָף קײן עסן נײט.—הונגערן זײ, די אַרבע-טער-קינדער.

די בורזשואַזע שול

קימאַט אלע קינדער פֿאַזוכן עטלעכע יאָר די שול. אָבער וואָס איז דאָס פֿאַר אַ שול און וואָס גײט זײ די בורזשואַזיע פֿאַמיט זיך דורך דער שול צו מאַכן פֿון אלע קינדער אונטערטעניקע קנעכט. צוליב דעם כאַזערן די לערער אלע טאַג אײן מיט די קינדער, אַז מע דאַרף האָבן דערעכערעץ פֿאַר רײכקײט און פֿאַר נעגידים, אַז מע דאַרף פֿאַשיצן די קײסאַרים, פֿאַלגן די גענעראַלן. אין אלע לענדער לערנט מען די קינדער בלויז אָט די זאַכן. אין אלע לערנפֿיכער לויבט מען די רײכקײט, די מעלאַכים, די מיליטער-אַנפֿירער — די „העלדן“.

אין דער מערהײט לענדער פֿאַרנעמט אַ גרויס אָרט אין שול דער לימוד פֿון רעליגיע. מע צווינגט די קינדער אױסצוכאַזערן טפּילעס, קאַלערלײ נײט גע-שטויגענע, נײט געפֿלויגענע מאַיסעס וועגן נײסים און מױפּסיס. דערבײ טאַינעט מען ווידער אײן, אַז מע

דארף מוירע האָבן פאַר גאָט און דערעכערעך האָבן
פאַר דער מאַכט און פאַר די גווירים.
די שול נעמט אָן אלע מיטלען, אַז די קינדער
זאָלן ווערן קנעכט פונם קאַפיטאַל.
אויב די קינדער פּרוואוון זיך שפּאַרן מיטן לערער—
פּאַשטראָפּט מען זיי אַכזאַריעסדיק. ביז היינטיקן טאָג
פּאַשטראָפּט מען אין דייטשלאַנד און אין אנדערע לענד-
דער די שילער מיט קאַנטשיקעס און מיט דער ווירע.
פּעטש קלינגען אויך גאַנץ אָפּט אין קלאַס. אין דייטש-
לאַנד איז שווער צו געפינען אַ לערער, וואָס זאל ניט
שלאָגן עטלעכע טאַלמידים אין מעשעך פון שול-טאָג.
אַט אַזוי לערנען זיך די אַרבעטער-קינדער.

די טאַטעס קעמפן

די קינדער שפירן נאָך און זעען, ווי זייערע טאַ-
טעס און ברידער קעמפן פאַר אַ בעסער לעבן, פירן
דורך שטרייַקן, פאַרייניקן זיך אין פאַרשיידענע אָרגאַ-
ניזאַציעס.

נאָך דער וועלט-מילכאַמע פון 1914—1918 איז
דאָס לעבן פון די אַרבעטער גאַר שלעכט געוואָרן.
אין דערזעלבער צייט אבער האָט זיך אויך פאַר-
שטאַרקט דער רעוואָלוציאָנערער קאַמף. אין אַ גאַנ-
צער ריי מעלכעס זיינען פאַרגעקומען שלאַכטן
צווישן די אַרבעטער און דער בורזשואַזיע.
די קינדער האבן אלץ געזען און האבן גע-
שטרעבט אליין אויך צו נעמען אַ וועלכן סיניט איז אַנ-

טייל אינם קאמף פאר א נייעם לעבן. די קינדער האבן זיך געמיט ווי סיניט איז צו פארבעסערן אויך די אייגענע לאגע.

די טאטעס קעמפן מיט די בורזשויען, און דער לערער אין שול צווינגט לויבן אָט די בורזשויען, וואס דריקן די ארבעטער. דארף מען, הייסט עס, קעמפן אויך מיט די לערער, וואס דינען דער בורזשואזיע. די קינדער האבן געשטרעבט צו קאמף, צו אָרגאַניזאציע.

אָבער בעאייס די רעוואלוציאנערע שלאכטן האט ניט די פארטיי, ניט דער קאָמיוג ניט געקאנט פאר געמען זיך מיטן ארגאניזירן די קינדער, כאָטש קלאָר איז געווען, ווי אומבאדינגט נייטיק סע איז.

אָרגאַניזאציע פון קינדער-גרופעס

אין 1920-טן יאָר, ווען דער קאמף האָט זיך אפיסל איינגעשטילט און די לאגע פון די ארבעטער איז נאָך ערגער געוואָרן, האט זיך דער קאָמיוג גענומען אָרגאַניזירן קינדערשע קאָמוניסטישע גרופעס. די ערשטע גרופעס האבן זיך באוויזן אין דייטשלאנד, וואו ס'האָט זיך אמערגסטן געלעבט די ארבעטער-קינדער. עמעס, קינדער-אָרגאַניזאציעס האבן זיך געשאפן אפיסל פריער אויך אין איטאליע, שווייץ און אנדערע לענדער. זיי האָבן אָבער געארבעט זייער שוואך, האבן אפילע ניט געקאנט אָרגאַניזירן זיך ווי ס'דארף צו זיין. מע קאן רעכענען, אז די עמעסע קינדער-באַ-

וועגונג האט זיך אנגעהויבן אין 1920-טן יאָר אין
דייטשלאנד, און פונדאָרט האָט זי זיך איבערגעוואָרפן
אין אנדערע לענדער.

אומעטום פירן די קינדער-גרופעס אַ קאַמף פאַר א
בעסערן לעבן, פאַר קאַמוניזם, און העלפן מיט די
עלטערע. אומעטום באַמיט זיך די בורזשואַזיע שטערן
די קינדער אין זייער אַרבעט. פלויז אין די ראַטן-רע-
פּובליקן, וואו די מאַכט געפינט זיך אין די הענט
פון די אַרבעטער, אַרבעטן די פּיאָנערן פּראַנקאָון
פריי.

צווייטער שמועס

אונזער אלוועלטלעכע ארמיי

איבער דער גאנצער וועלט האט זיך איצט פאר-
שפרייט די קאמוניסטישע קינדער-באוועגונג. די קא-
מוניסטישע קינדער-גרופעס זיינען אָרגאניזירט קימאַט
אין אלע לענדער.

פאַרשטייט זיך, אמשטארקסטן איז אַנטוויקלט די
קינדער-באוועגונג בא אונז, אין פאַרבאַנד פון ראטן-
רעפובליקן. אין אלע ראטן-רעפובליקן געפינט זיך
אנערעך 1.500.000 יונגע פיאָנערן.

אַבער אויך אין אנדערע לענדער, ניט קוקנדיק
אָף די פארפאָלגונגען פון דער בורזשואזיע, אנטוויקלט
זיך גוט די קינדער-באוועגונג.

אין דייטשלאנד האבן זיך די ערשטע קאמוניס-
טישע קינדער-גרופעס אָנגעהויבן צו אָרגאניזירן אין
1920-טן יאָר. אונטער דער אָנפירונג פון קאָמינג
זיינען זיי שנעל געוואקסן און זייער ארבעט איז גע-
גאנגען מיט גרויס דערפאָלג. די קינדער-גרופעס
קומט די גאנצע צייט אויס צו פירן אַ קאמף מיט דער
פאָליציי און מיט די קאָנטר-רעוואָלוציאָנערע לערער.

אין הארבעט 1923-טן יאָר אין שוין אין דייטש-לאנד אין די קאָמוניסטישע גרופעס געווען אנערעך 35.000 מיטגלידער. נאָר פונקט אין אָט דער צייט האָט די רעגירונג געפירט אן אָנראכמאַנעסדיקן קאַמף מיט דער קאָמוניסטישער פּאַרטיי. אלע קאָמוניסטישע אָר-גאַניזאַציעס האָט מען צעטרעבן; די קאָמוניסטן האָט מען אריינגעשליידערט אין די טורמעס. די קינדער-גרופעס האָבן אויך געמוזט ארבעטן אין אונטערערד. דאָס האָט, פאַרשטייט זיך, שטאַרק געשטערט דער ארבעט. ווען אין אָנהייב 1924-טן יאָר זיינען די קינדער-גרופעס ארויס פון אונטערערד, האָבן זיי פאַרמאָגט בעסאַכאַקל ארום 9.000 מיטגלידער.

אין האַרבעט 1924-טן יאָר איז אין דער שטאַט ווייסנפעלז פאַרגעקומען דער 3-ער אלדייטשלענדי-שער צוזאַמענפאַר פון די קאמוניסטישע קינדער-גרופעס. אָף דעמדאָזיקן צוזאַמענפאַר איז באַשלאָסן גע-וואָרן אלע קינדער-גרופעס צו פאַרייניקן אין איין „פאַר-באַנד פון יונגע ספּאַרטאַקעס“. זינט דעם צוזאַמענפאַר ארבעטן זיי זייער גוט, די פּיאָנערן פון פונם פאַרבאַנד פון יונגע ספּאַרטאַקער (זיי רופן זיך אָן סיי פּיאָנערן, סיי ספּאַרטאַקער). אסאך אופמערקזאַמקייט שיינקט דער פאַרבאַנד דער ארבעט אין שול, דעם ארגאַניזירן דאָרטן די קינדער און דעם קאַמף מיט די לערער-די קאָנטר-רעוואָלוציאָנערן. אין די שולן ווערן גע-שאפן שול-קעמערלעך. די צאָל מיטגלידער אין די קינדער-גרופעס פון דייטשלאנד האָט שוין דערגרייכט ביז 16.000 און האלט אין איין פאַרגרעסערן זיך.

אין דייטשלאַנד דערשיינט א זשורנאַל „יונג ספּאַר-
טאַקוס“ (פריער האָט ער געהייסן „דער יונגע גענאַ-
סע“,— „דער יונגער כאווער“). דאָס איז דער עלטסטער
און איינער פון די בעסטע פּיאָנערישע זשורנאַלן. פאַר-
שפּרייט ווערט ער דורך די דייטשישע פּיאָנערן זייער גוט
אין איינגאַלאַנד געפינט זיך אין די קאָמוניסטישע
גרופּעס אַנערעך 3.000 מיטגלידער. אין מעשעך פון
איינ יאָר האָבן זיי זיך פאַרגרעסערט אין זעקס מאָל.
לויט זייער אַרבעט זיינען די איינגלישע גרופּעס—
איינע פון די בעסטע אָף דער גאַנצער וועלט. גוט
איז איינגעשטעלט זייער פאַרבינדונג מיטן קאָמיוג.
די פּיאָנערן העלפן דעם קאָמיוג און דער פּאַרטי
דורכפירן פאַרשיידענע קאָמפּאַניעס, א גרויסע אַרבעט
פירן זיי דורך אין די שולן.

אַנגעהויבן צו אָרגאַניזירן זיך האָבן די איינגלישע
גרופּעס סאָף 1922-טן יאָר. איצט גיבן זיי ארויס א
פּיאָנערישן זשורנאַל „יונגער כאווער“ (צעגייט זיך
אין פיר טויזנט עקזעמפּלאַרן).

אין טשעכאָסלאַוויען זיינען די קינדער-גרופּ-
פּעס שוין פּונלאַנג אָרגאַניזירט. אין 1924-טן יאָר האָבן
זיי געהאַט אַנערעך 5.000 מיטגלידער. אָבער ביז היינט
נאָך איז דאָרט נישט געלייזט געווארן די פּראַגע וועגן
דעם, ווער סע דארף אָנפירן מיט די דאָזיקע גרופּעס.
דעריבער שטייט א טייל גרופּעס לעבן קאָמיוג, די
איבעריקע אַרבעטן אונטער דער אָנפירונג פון די
אַרבעטערשע ספּאַרט-געזעלשאַפטן. דאָס שטערט דער
אַנטוויקלונג פון דער אַרבעט. כּוּצדעם, האָט די רע-

גירונג פארבאָטן די קאָמוניסטישע קינדער-גרופעס
צו ארבעטן

אין פּינלאַנד זיינען די קינדער-גרופעס פאריי-
ניקט אין „פארבאנד פון אָרגאניזירטע ארבעטער-
קינדער“, וואָס האָט זיך געשאפן נאָך אין 1920-טן
יאָר. אין פארבאנד גייען אריין 90 גרופעס מיט 9.000
מיטגלידער. די גרופעס און דער גאנצער פארבאנד
ארבעטן אונטער דער אָנפירונג פון קאָמיוג. די פאָ-
ליטי ריידעפט די קינדער-גרופעס, נאָר פונדעסט-
וועגן גייט בא זיי די ארבעט גאַנץ גוט. ס'דערשיינט
א זשורנאל „רויטע פאָן“. א צייט איז דער זשורנאל
געווען פארמאכט דורך דער פאָליטי, נאָר דערנאָך
האָט ער ווידער אָנגעהויבן דערשיינען.

אין פראנקרייך האָבן די קאָמוניסטישע גרופעס
3.000 מיטגלידער, נאָר זיי ארבעטן שוואַך. דער
קאָמיוג גיט נאָך ווייניק אכטונג אף דער קינדער-
באוועגונג. אין די קינדער גרופעס פארנעמט מען
זיך סראָוו מיט געזאנג, מוזיק, שפאצירן און דאָס
גלייכן. די לעצטע צייט קומען אָן יעדיעס. אז די
פראנצויזישע פיאָנערן הייבן אָן אַנטייל צו נעמען
אין די דעמאָנסטראציעס.

אין איטאליע האָבן זיך די קינדער-גרופעס
באוויזן אמפריסטן. אין 1923-טן יאָר האָבן זיי פאר-
מאָגט 4.000 מיטגלידער. אָפער די פאשיסטן האָבן
זיך באמיט כאָרעו צו מאכן די קינדער-גרופעס.
איצט זעט דער קאָמיוג, אז די ארבעט זייערע זאָל
ווידער אופלעבן.

אין שוועדן פארייניקן די קינדער-גרופעס ארום
1.500 קינדער. די צאל מיטגלידער איז אפילע פאר-
קלענערט געווארן דאס לעצטע יאר, ווייל די ארבעט
פון די קינדער-גרופעס פירט זיך, פונקט ווי אין
פראנקרייך, ניט ריכטיק: זיי נעמען ניט קיין אנטויל
אינם ארבעטער-קאמף, זיי פארנעמען זיך בלויז מיט
בילדונגס-ארבעט. סע דערשיינט א זשורנאל „יונגער
כאווער“, וואס צעגייט זיך אין 2.000 עקזעמפלארן.
אין נארוועגיע איז סאך 1923 יאר געווען 6.000
פיאנערן. דערנאך איז דאָרט פאָרגעקומען א שפאל-
טונג אין דער פארטיי און אין דעם קאמיוג: א טייל
מיטגלידער זיינען אוועק. אונטער דער אָנפירונג פון
קאמיוג זיינען פארבליבן 2.500 פיאנערן. היינט האָט
זיך די דאָזיקע צאל פאָרגרעסערט און אין נאָרווע-
גיע געפינט זיך היינט 5.000 פיאנערן, וואָס זיינען
פארייניקט אין 50 גרופעס. די גרופעס אַרבעטן
וואויל, פירן אַ שטארקע אַגיטאַציע פארן קאמוניזם.
אָרדענען איין מיטינגען, דעמאָנסטראציעס. זייער פיי-
אָנערן-זשורנאל צעגייט זיך אין 10.000 עקזעמ-
פלארן.

אין באַלגאָר גיע האָט זיך די קינדער-באוועגונג
אָנגעהויבן אין 1921-טן יאר. אין 1922-טן יאר איז
שוין דאָרט געווען 50 גרופעס, 5.000 מיטגלידער. די
רעגירונג האָט די גאַנצע צייט פאַרפאָלגט די אַרבעט
פון די קינדער-גרופעס, סע פלעג זיי אָפט אויסקומען
אוועקצוגיין אין אונטערערד. זייער זשורנאל „דרו-
קארטשע“ (יונגער כאַווער) האָט מען פאַרמאַכט. אין

1923 יאָר איז אין באַלאַריע פּאַרגעקומען אַ פּויע-
רים-אופשטאַנד. נאָך אט דעם אופשטאַנד זיינען אַלע
קאָמוניסטישע אָרגאַניזאַציעס צעשטערט געוואָרן. די
אַרבעט פון די קינדער-גרופּעס האָט זיך אָפּגעשטעלט.
היינט אַרבעטן זיי אין געציילטע ערטער אין אונ-
טערערד.

אין עסטלאַנד זיינען ערשט ניט לאַנג געווען
פיר גרופּעס, וואָס האָבן פאַרייניקט 360 קינדער.
סײַז דערשינען אַ זשורנאַל „אונזערע קינדער“. נאָך
נאָכן אַרבעטער-אופשטאַנד אין דעקאַבר 1924 יאָר,
ווען די רעגירונג האָט אין די הונדערטער צעשאַסן
קאָמוניסטן, איז די אַרבעט פון די קינדער-גרופּעס
צעשטערט געוואָרן. היינט איז די קינדער-באַוועגונג
אין עסטלאַנד קימאַט אינגאַנצן דערשטיקט.

אין עסטרייך געפינען זיך קינדערשע קאָמוניס-
טישע גרופּעס בלויז אין דער הויפטשטאָט, — אין ווין.
אַרגאַניזירט זיינען דאָרט 300 קינדער. די רעדיפּעס
פון דער רעגירונג לאָזן ניט אנטוויקלען די אַרבעט.
אין דער שווייץ זיינען 800 קינדער פאַרייניקט
אין 10 קאָמוניסטישע גרופּעס. די אַרבעט איז דאָרט
שוואַך אוועקגעשטעלט.

אין דענעמאַרק האָבן די פּיאָנערן זיך אנגע-
הויבן אָרגאַניזירן ערשט ניט לאַנג. קיין פּינקטלעכע
יעדיעס וועגן זייער צאָל איז ניט פאַראַן. באַוואוסט
איז נאָר, אז אין דער הויפטשטאָט פון דענעמאַרק—
קאָפענהאַגן—איז פאַראַן 75 פּיאָנערן. סײַהאַט דאָרט
אַנגעהויבן דערשיינען אַ זשורנאַל „פּיאָנער“.

אין האַלאַנד הייבט אויך אָן די קינדער-באווע-
 גונג ערשט צו באווייזן זיך. היינט איז דאָרט פאַראַן
 8 גרופּעס, וואָס ציילן אָן 400 פּיאָנערן.
 מיר האָבן אויסגערעכנט די מעלכעס פון אייראָפּע,
 וואָס פאַרמאָגן אַ קינדער-באוועגונג. אַט די באוועגונג
 אנטוויקלט זיך ניט בלויז אין אייראָפּע. זי איז אריינגע-
 דרונגען אויך אין די לענדער פון אמעריע און אזיע.
 אין אמעריקע (אין די צאָפּן-אַמעריקאנישע פּאַ-
 רייניקטע שטאַטן) טראָגן די קינדערשע קאָמוניס-
 טישע גרופּעס דעם נאָמען „סעקציעס פון יונגסטע
 פּאַם אמעריקאנער יוגנט-פאַרבאַנד“ (ד. ה. פּאַם קאָמ-
 יוג). די קינדער-גרופּעס זיינען דאָרט שנעל אויסגע-
 וואקסן און פאַרמאָגן היינט 4.000 מיטגלידער. סױערט
 אַרויסגעגעבן אַ זשורנאַל „יונגער כאַווער“. די אַר-
 בעט גייט זייער גוט. די אַרבעטער-גרופּעס פירן
 דורך אַן אַרבעט אין שול, העלפן דער פאַרטיי און
 דעם קאָמיוג אין דער צייט פון קאַמפּאַניעס, פירן
 דורך זייערע אייגענע קאַמפּאַניעס קעגן דער קינד-
 דער-עקספּלואַטאַציע אָף די זאַוואַדן און א. וו.
 לויט זייער אַרבעט רעכנען זיך די אמעריקאנישע
 קינדער-גרופּעס פאַר די בעסטע אין אויסלאַנד.
 אין קאַנאַדע האָט זיך אויך אָנגעהויבן צו אנט-
 וויקלען די קינדער-באוועגונג. סײַז פאַראַן שוין
 דאָרטן 15 גרופּעס מיט 600 פּיאָנערן.
 אין מעקסיקע און אַרגענטינע (דאָרעם-
 אַמעריקע) איז דער קאָמיוג אויך צוגעטראָטן צו אַר-
 גאַניזירן קינדערשע קאָמוניסטישע גרופּעס.

זייער וויכטיק איז צו פארצייכענען, אז די לעצטע
צייט הייבן אויך אין מיזרעך אָן צו באווייזן זיך פיאָר-
נערן.

אין כינע האָבן שוין די ערשטע גרופעס זיך
אָרגאניזירט אין דער שטאָט שאַנכאי. דער קאָמסאָ-
מאָל פירט א צוגרייטונג-ארבעט צו אָרגאניזירן גרו-
פעס אויך אין אַנדערע שטעט.

אין קאָר יע האָט זיך אויך אָנגעהויבן אַן אַרבעט
אָף צו אָרגאניזירן קינדער-גרופעס.

אזוי ארום זעען מיר, אז די קינדערשע קאָמוניס-
טישע באַוועגונג דרינגט אריין אין אַלע לענדער,
ניט קוקנדיק אָף די גרויסע שוועריקייטן (רעדיפעס
פון פּאָליציי און א. וו.), וואָס ליגן אפן וועג. און אויב
אין א טייל לענדער האָט עס דער רעגירונג געלונג-
גען אָף א צייט צו דערשטיקן די קינדער-גרופעס,
שטעלן זיי פונדעסטוועגן אוף זייער ארבעט, פאר-
ברייטערן זי. אינגיכן וועלן יונגע פיאָנערן ארבעטן
אָף דער גאָרער וועלט.

דריטער שמועס

מע קעמפט איניינעם מיט די טאטעס

די יונגע פיאָנערן, די ארבעטער-קינדער—גיט נאָר
וואָס זיי גרייטן זיך צום קאמף, זיי קעמפן שוין היינט
פארן קאָמוניזם האנט בא האנט מיט זייערע טאטעס
און ברידער.

פארבינדונג-קאָמאָנדעס

אין 1918 יאָר איז אין פינלאנד פאָרגעקומען
א בירגערקריג צווישן די קאָפיטאליסטן און די
ארבעטער.

די ארבעטער-קינדער זיינען דערפיי גיט ארומגע-
גאנגען פוסט און פאס: זיי האָבן אָרגאניזירט „פאר-
בינדונג-קאָמאָנדעס“ און האָבן אונטערגעהאלטן די
פארבינדונג צווישן באזונדערע טיילן פון דער רוי-
טער גווארדיע.

די רעוואָלוציע אין פינלאנד האָט מען דערשטיקט.
די בורזשואזיע האָט זי דערטרונקען אין בלוט, האָט

צעשאָסן טויזנטער ארבעטער. די יונגע קעמפער, וואָס ס'איז זיי אָפט אויסגעקומען מיט די אייגענע הענט צו גראָבן קוואַרים פאַר די טאַטעס, האָבן געשוואוירן נעקאַמע צו נעמען אין דער פּור-זשוואַזיע.

יונגע אויסשפּירער

אַסאַך געהאַלפן האבן דעם ארבעטער־קאַמף די איטאַליענישע קינדער אין 1920 יאָר. אין אָט דעם יאָר האָבן די ארבעטער פון איטאַליע דורכגעפירט גרויסע שטרייִקן, האָבן פאַרכאַפט אין זייערע הענט זאוואָדן.

די פּאַשיסטן און די פּאַליציי האָבן ארומגערינגלט די פאַרכאַפטע זאוואָדן, און געמיט זיך אָפּצושניידן זיי פון די איבעריקע ארבעטער. די עלטערע פלעג ניט געלינגען דורכצורייסן זיך דורך די פּאַשיטישע רייען. דאָ זיינען צו הילף געקומען די יונגע קאַמו־ניסטן.

כעוורע פלעגן דורכשווינדלען דורך די פיינט־לעכע וואָכן, דורכפירן בריוו, אויספירן קאַלערליי שליכעסן. די אופגעבראַכטע פּאַשיסטן פלעגן שטאַרק שלאָגן די כעוורע, ווען ס'פלעג זיי געלינגען צו פאַקן זיי.

אין עסטלאַנד בעאייסן ארבעטער־אופשטאַנד, סאָף 1924 יאָר, האָבן אויך אייניקע מיטגלידער פון די קינדער־גרופעס אַנטייל גענומען אינם אופשטאַנד.

מע העלפט דער פארטיי

אין איינגלאנד העלפן אסאך די קינדערשע קאָמוניסטישע גרופעס דער פארטיי בעאייס פארשיידענע קאָמפאניעס. זיי נעמען, צום ביישפיל, אן אקטיוון אַנטייל אין די וואַלן צום פאַרלאַמענט.

די מיטגלידער פון די קינדער-גרופעס פארקויפן דאן צייטונגען, אָרדענען איין מיטינגען, גייען ארום איבער די הייזער פון די ארבעטער א. א. וו.

איינמאָל האָבן די כעוורע אליין צוגעטראכט אזא מין אגיטאציע און מיטל: באַנאַכט האָבן זיי קימאַט אף אלע ראָגן פון לאַנדאָן (דער הויפטשטאָט פון איינגלאנד) מיט קרייד אופגעשריבן די קאָמוניסטישע לאַזונגען.

דעם ערשטן מאַי און אין אנדערע יאָנטוויזשע נעמען די קינדער-גרופעס אן אַנטייל אין די דעמאָנסטראַציעס, פארשפרייטן ליטעראַטור, און באַמיען זיך מיט אלע קויכעס העלפן דער פארטיי און דעם קאָמיג.

אין דייטשלאנד העלפן די יונגע ספּאָרטאַקער דער פארטיי מיט זייער אַנטייל אין דעמאָנסטראַציעס און מיטן פאנאנדערווארפן פלוג-בלעטלעך און צייטונגען. סאָף פאַריקן יאָר האָבן די דייטשישע כאַווייריס-פּיאָנערן שטאַרק געהאַלפן דער פארטיי בעאייס די וואַלן אין דייטשישן פאַרלאַמענט — רייכסטאַג.

אין דער שטאַט האַמבורג בעאייס די וואַלן אין שטאַט-פאַרוואַלטונג האָבן זיי אזוי שטאַרק אַגיטירט

פאר די קאמוניסטן, אז די פאליציי האט אפילע ארעסטירט 40 פיאנערן און עטלעכע שאַ זיי אפֿ געהאלטן אין צירקל. געווען אויך פאלן, ווען די פאליציי־לייט האָבן געשלאָגן מיט גומענע שטעקנס די קינדער דערפאר, וואָס זיי האָבן אַגטירט פאר קאמוניסטן.

אין אמעריקע, אין נאָרוועגיע און אין אלע לענדער, וואו ס'איז פאראן די קינדער־באוועגונג, מען זיך די יונגע פיאנערן צו העלפן דעם קאמיוג און דער פארטיי און זיי נעמען אַנטייל אין דער אלגעמיינער אַרבעט.

מע גייט אין די פאָדערשטע רייען

מיט צוויי יאָר צוריק האָט אין דייטשלאַנד זיך פארלאָפן אזא מאַיסע: די דייטשישע ארבעטער האָבן דורכגעפירט א קאמפאניע קעגן די פאַשיסטן. פאר איינער א דעמאָנסטראַציע האָט מען זיך געריכט אָן אַנפאל פון די פאַשיסטן, דעריבער האָט די פארטיי פארבאָטן די קינדער־גרופעס ארויסצוגיין אין גאַס איינינעם מיט די ארבעטער.

די כעוורע אָבער האָבן, ניט קוקנדיק אפן פאר־באָט, אַנטייל גענומען אין דער דעמאָנסטראַציע. — פאר דער פאליציי וועלן מיר עס מוירע האָבן — האָבן זיי געזאָגט — מיר זיינען דאָך קאמוניסטן! און זיי זיינען געגאַנגען אין די פאָדערשטע רייען.

מע שטיצט די עלטערע

אין הארבסט 1923 יאר האָט זיך אין דײַטשלאַנד פאַרשטאַרקט די רעוואָלוציאָנערע באַוועגונג. די אַר-
בעטער האָבן זיך געגרייט צום קאַמף פאַרן איינ-
שטעלן ראַטנמאַכט. די קינדערשע קאַמוניסטישע
גרופעס האָבן זיך אויך געגרייט צום קאַמף. זיי
האַבן באַשלאָסן דערקלערן שטרייַקן אין די שולן, ווי
נאָר זייערע טאַטעס וועלן וואַרפן די אַרבעט אָף די
זאַוואָדן.

צוליב דעם האָבן די מיטגלידער פון די קאַמוניס-
טישע גרופעס אין יעדער שול געשאַפן אַ פראַקציע,
וואָס פלעג פאַנאַנדערשפרייטן פלוג-בלעטלעך, איינ-
אַרדנען פאַרזאַמלונגען און אזוי ארום צוגרייטן דעם
שול-שטרייַק. אָף די פאַרזאַמלונגען, צו וועלכע מע
פלעג צוציען אויך די עלטערן, האָט מען גערעדט
וועגן דער דאַכקעס און נויט פון די פראַלעטאַרישע
קינדער (דעמאָלט איז אין דײַטשלאַנד געווען אַ
שטאַרקער הונגער), גערעדט וועגן דעם, ווי די טאַ-
טעס קעמפן פאַר אַ בעסער לעבן און ווי ארום די
קינדער קענען זיי דערינען העלפן.

פּיאָנערישע גרופעס

כּוּצדעם, האָבן די עלטערע כּעוורע פון די קאַמו-
ניסטישע קינדער-גרופעס געשאַפן באַזונדערע פּיאָ-
נערישע גרופעס צו 3—5 מענטשן אין אַ גרופע.

די פיאָנערישע גרופעס זיינען געווען פאַרבונדן מיט דער פּאַרטיי און מיטן קאַמיונג, פלעגן באקומען פון זיי שליכעסן. זיי האָבן באדארפט באַם אָנהייב פון דער רעוואָלוציע אַרגאַניזירן אלע קינדער, אויס-לערנען זיי, ווי אזוי צו העלפן די ארבעטער אין קאַמף.

די פיאָנערן-גרופעס אַליין האָבן זיך געלערנט. ווי אויסצופילן די ארבעט פון אויסשפירער, ווי אזוי צו האלטן זיך בעאייס אַרעסט א. א. וו. א באזונדער געדיינק-צעטל האָט געלערנט די פיאָנערן, ווער זיינען זיינע פיינט און פריינט. אַט איז עט, דאָס געדיינק-צעטל:

פּיאָנער, געדיינק:

(1) די רייכע זיינען שטענדיק די סאָגים פון די אר-בעטנדיקע, ווייל זיי, די רייכע, לעבן פון דער ארבעט פון די אַרעמע, און האלטן אין שטענדיקן אונטער-דריקן זיי.

(2) א רעוואָלוציאָנער איז דער, וואס קעמפט פאר דער פרייהייט פון די ארבעטנדיקע; דעריבער שטעלן די רייכע ארויס קעגן אים פּאָליציי, סאלדאטן, געריכט-באאַמטע, פּראָוואָקאטאָרן, און שפּיאָנען.

(3) די באוואָפנטע פּאָליציי-לייט און סאלדאטן כאפן די רעוואָלוציאָנערן און צעשיטן זיי.

(4) די געריכט-באאַמטע און פּראָוואָקאטאָרן ווילן א פאַכאד אָנווארפן אפן ארבעטער און באמיען זיך

צו פארנארן אים אין א נעץ, קעדיי צו קענען אריינ-
זעצן אים אין טורמע און הארגענען.

ווי צו האלטן זיך מיט די פיינט (פּאָליציי, פא-
שיסטן) און ווי אזוי צו קעמפן מיט זיי, וועגן דעם
האבן גערעדט די „געזעצן פון פּיאָנער“.

(1) מיט א פרעמדן שטומט דער פּיאָנער, ווי א פּיש.

(2) מיט די סאַנים איז דער פּיאָנער קלוג. ווי

א פוקס.

(3) אין קאמף איז דער פּיאָנער פלינק, ווי א

פויגל.

(4) פאר די ארבעטער איז דער פּיאָנער א כאווער,

פאר די קינדער— א פּריינט, אָבער פאר די אונטער-
דריקער— שטענדיק א סוינע.

(5) מוט און פלינקייט. דרייסקייט און געדולד,—

דאָס זיינען די מאילעס פונם פּיאָנער. ער וועט קיינ-

מאָל ניט פעלשן אין זיינע פּריינט, אין וואָס פאר

א סאקאָנע ער זאָל זיך ניט געפינען. ער וועט שטענ-

דיק און אומעטום זיך שטעלן פאר די כאַוויירים און

העלפן זיי אין יעדן אומגליק.

אָט דאָס געדיינק-צעטל, און אָט די געזעצן האבן

די פּיאָנערן באדארפט גוט קענען, קעדיי צו קעמפן

מיט דערפּאָלג.

נאָר גראָד דאָס מאָל האָט די רעוואָלוציע אין

דייטשלאנד ניט גענוג אופגעפלאַקערט. די קאָמוניסטן

און די קאָמוניסטישע קינדער-גרופעס האבן געמוזט

אוועק אין אונטערערד, אָבער דער קאמף האָט אסאך

געלערנט אונזערע כאַוויירים.

די הענט אוועק פון דייטשלאנד!

אין דערזעלבער צייט האָבן די קינדער-גרופעס פון אמעריקע אָנגענומען אלע מיטלען אף צו שטערן דער אמעריקאנער רעגירונג צו דערשטיקן די רע-וואָלוציאָנערע באַוועגונג אין דייטשלאנד. זיי האבן איינגעאָרדנט מיטינגען, ארויסגעלאָזט פלוג-בלעטלעך, גערופן די ארבעטער צו העלפן די דייטשישע כאַוויירים, געפאָדערט פון די אמעריקאנער יאם-לייט זיי זאָלן ניט דורכפירן קיין געווער פאר דער דייטשישער ברוזשואזיע.

הילף די רעוואָלוציאָנערן

די קינדער-גרופעס נעמען אין אלע לענדער זייער אן אַקטיוון אַנטייל אין דער אַרבעט פון דער צווישנ-פעלקערלעכער אָרגאַניזאַציע פון הילף פאר די רעוואָ-לוציע-קעמפער (MOPP). זיי פארקויפן עמבלעמען לעטוועס די רעוואָלוציאָנערן, וואס זיצן אין די טפּיסעס, פארשפרייטן אופּרופן.

די דייטשישע יונגע ספּאַרטאַקער האָבן אף זייער 3-טן אלדייטשישן צוזאַמענפאָר באשלאָסן, אַז אַלע קינדער-גרופעס טרעטן אריין אין דער אָרגאַניזאַציע „רויטע הילף“ (אזוי הייסט אין דייטשלאַנד דער „מאָפּר“).

די ברוזשואזע רעגירונגען רעכענען „מאָפּר“ פאר אן אומגעזעצלעכער אָרגאַניזאַציע, דערפער פאר-

פאלגן זיי די, וואָס העלפן דער אָרגאַניזאַציע. אין דעמזעלבן דייטשלאַנד האָט מען ערשט ניט לאַנג ארעסטירט קאָמוניסטן בלויז דערפאַר, וואס זיי האָבן געגעבן פּיאָנערן עמבלעמען פון מאָפּר אף צו פאַר-שפּרייטן. אין אן אַנדער אָרט האָט מען אַרעסטירט דערפאַר עטלעכע פּיאָנערן. מע האָט זיי עטלעכע שאַ אָפּגעהאַלטן אין פּאָליציי, געדראָט אריינצוזעצן זיי אין טורמע און זיי גראָב געזידלט.

ניט קוקנדיק אף אָט די רעדיפּעס, פאַרגעסן ניט די פּיאָנערן די זאך פון הילף פאַר די אַרעסטירטע רעוואָלוציאָנערן.

מע ראטעוועט די טאטעס

אָפּט ראטעווען די פּיאָנערן ארויס זייערע עלטערן. אין פּינלאַנד האָבן די קינדער-גרופּעס געפירט אַ שטאַרקע קאַמפּאַניע פאַר דער באַפּרייאַונג פון זייערע טאַטעס, וואָס די בורזשואַזיע האָט זיי אריינגעשליי-דערט אין די טורמעס נאָך דער רעוואָלוציע פון 1918 יאָר.

אין דייטשלאַנד האָט מען מיט עטלעכע יאָר צוריק אין איינע פון די קאַנטן אַרעסטירט אסאַך אַרבעטער פאַר רעוואָלוציאָנערער אַרבעט.

די קינדער פון די אַרעסטירטע האָבן אויסגעקליבן אַ דעלעגאַציע און געשיקט זי קיין בערלין צום מיני-סטער. דאָרט האָבן די כעוורע זיך מיט גרויס מי דער-שלאָגן צום מיניסטער און געפרעגט אים:

— ווען וועט מען באפרייען אונזערע טאטעס,
זיינען זיי דען פארברעכער אדער מערדער, וואָס איר
האַלט זיי אין טורמע?
דער מיניסטער האָט ניט געוואוסט, וואָס צו ענט-
פערן. כעוורע האָבן געמאָלדן, אז זיי וועלן ניט
אוועקפאָרן ביז די אַרעסטירטע וועלן ניט באַפרייט
ווערן.

איניינעם מיט די עלטערן נעמען די אַרבעטער-
קינדער אין אַלע לענדער אן אנטויל אינם קאָמף
גרייטן אַ גוטע נייע מישמוירע.

פערטער שמועס

מע קעמפט מיט דער פאליציי און מיט די פאשיסטן

אין די ערשטע שמועסן האָבן מיר שוין אַסאַך
מאַל דערמאָנט, אַז די פּורזשואַזע רעגירונגען, פּאָליציי,
פּאָשיסטן פּאַרפּאַלגן די קאָמוניסטישע קינדער-גרונ-
פעס, באַמיען זיך צו שטערן זיי אין זייער אַרבעט.
מירן דאָ פּריינגען נאָך עטלעכע ביישפּילן.

„אַט די קינדער דאַרף מען צעשיסן“

איינמאַל האָט פּאָליציי אין עסטאָניע ארעסטירט
13 אינגלעך פאַר אַנטויל נעמן אין אַ דעמאָנסטראַציע.
די אַרעסטירטע האָט מען מערדעריש געשלאָגן.
ווען די פּאַרשטייער פון די אַרבעטער האָבן געפּאָדערט,
מע זאָל די אינגלעך באַפּרייען, האָט דער מיניסטער
דערקלערט: „אַט די קינדער דאַרף מען צעשיסן!“
אין זעלבן עסטלאַנד האָט מען אין 1924-טן יאָר
נאָכן אַרבעטער-אופשטאַנד צעשאַסן אַ דרייצניאַריקן
אינגל. עטלעכע האָט מען אַריינגעזעצט אין טפּיסע.

מע צעטרייבט די קינדער-גרופעס

אין טשעכאָ-סלאָווע האָט די רעגירונג באשלאָסן אינגאַנצן צו פארמאַכן די קינדער-גרופעס. זי האָט דערקלערט, אז די קינדער-דערציאונג איז אַ רעגירונג-איניען (ד. ה. אן איניען, וואָס געהער דער פּור-זשאַווע), און אַז כּוּך דער רעגירונג טאָר קיינער ניט פאַרנעמען זיך מיט דערציאונג. דיזעלבע רעגירונג האָט ניט נאָר ניט צעשטערט די פּורזשאַווע סקאַוט-אָרגאַניזאַציעס, נאָר זי העלפט זיי נאָך מיט. אין פּאָלאַריע, אין דאַרעם-סלאָווע, אין דייטש-לאַנד און אין אסאך אַנדערע לענדער האָבן די רעגירונגען געפּראַווט צו פאַרווערן די קינדער-גרופעס צו אַרבעטן. געוויינטלעך, האָבן די דאָזיקע פאַרבאַטן קיין שום מאַמאָשעס ניט און די פּיאַנערן אַרבעטן ווייטער אין אונטערערד.

די פּאַשיסטן שלאָגן

דעם 22-טן יולי 1923 האָט זיך אין דייטשלאַנד געעפּנט דער 2-ער אַלדזייטישער צוזאַמענפאַר פּון די קינדערשע קאָמוניסטישע גרופעס. פּאַרגעקומען איז ער אין שטאָט גאַטאַ, וואו ס'זיינען שטאַרק די פּאַשיסטישע אָרגאַניזאַציעס. אַף די גאַסן קומען דאָרט שטענדיק פאַר „שלאַכטן“ צווישן די קינדער פּון די אַרבעטער און פּון דער פּורזשאַווע. אַף די דעלעגאַטן פּונם צוזאַמענפאַר זיינען אין גאַס אַנגעפּאלן דערוואַקסענע פּאַשיסטן, געשלאָגן

זיי, צוגענומען די פאָנען. אָבער דאָ זיינען צו הילף
דער כעוורע געקומען די דערוואקסענע ארבעטער.
אפן 2-טן טאָג האָבן 50.000 ארבעטער איינגעאַרדנט אַ
דעמאָנסטראַציע קעגן די פּאַשיסטן. די לעצטע האָבן
שוין נאָכדעם די האַזע ניט געהאט אָנצורירן די קינדער.
די פּאַשיסטן און די פּאַליציי-לייט פאלן אָפּט אָן
אָף די דעמאָנסטראַציעס פון די דייטשישע פּיאָנערן.
שלאָגן זיי מיט גומענע שטעקנס.
אין איטאַליע שלאָגן אויך די פּאַשיסטן די קינדער
אינם קאמף מיט די קינדער-גרוּפּעס. ערשט ניט לאנג
האַט מען איין אינגל פאַרגאַסן די אויגן מיט קאַלך,
ער איז אָף שטענדיק בלינד געוואָרן.

פּאַליציי-אישע ווילדקייט

וועגן אַ נידערטרעכטיקן פּאַל פון פּאַליציי-אישן
איזדיעקעווען זיך איבער קינדער האָבן געמאַלדן
די דייטשישע צייטונגען אין דעקאַבר 1924 יאָר.
צוויי אינגלעך אין בערלין האָבן זיך געשפּילט אָף
אַ פּלאַץ לעבן אַ קלויסטער. זיי האָבן באַמערקט אָף
יענער זייט קלויסטער-פּלויט אַ פּאַך-פּייגעלע און
באַשלאָסן צו פּאַקן עס. צוליב דעם זיינען זיי אריבער-
געקראַכן איבערן פּלויט.
דאָ האָט זיי טייקעף אַרעסטירט אַ פּאַליציי-פּאַר-
שוין און זיי אָפּגעשיקט אין צירקל אַרײַן.
דאָרט האָט מען די אַרעסטירטע אָנגעהויבן אויס-
פרעגן וועגן זייערע עלטערן. פאַרוואָס זיינען זיי

אריבערגעקראַכן איבערן פאַרקאן און א. וו. דערנאָך
האַט מען זיי אַרײַנגעשטופט אין אַ פינצטערער קאַ-
מער. דאָרט האָט זיי אײנער פון די פּאָליצײ־לייט
געפּאטשט, אָנגערייצט אָף זיי אַ גרויסן הונט, אָנגע-
צילט אָף זיי די ביקס, געדראָט זיי טויטן.
אַז אין עטלעכע שאַ אַרום האָט מען די אינגלעך
ארויסגעלאָזט, האָבן זיי געפלאטערט פאַר שרעק, און
אין מעשעך פון אַ האלבער שאַ האָבן זיי קיין אײן
וואָרט נישט געקאָנט אויסרעדן.

מע שטעלט זיך קעגן

אַבער אזעלכע רעדיפעס שרעקן נישט אָפּ אונזערע
כאוויירימ. זיי ווארפן נישט אוועק זייער אַרבעט. אָפט
שטעלן זיך די פּיאָנערן אַליין קעגן דער פּאָליצײ־און
קעגן די פּאַשיסטן. די כעוורע זיינען צוגעוואוינט
צו שטענדיקן קאַמף. דער קאַמף מאכט זיי שטייף,
גרייט פון זיי צו שטאַלענע קאַמוניסטן.

אַרעסטירט אויך אונז

אײנמאָל האָט די פּאָליצײ־אין בערלין (הויפט-
שטאָט פון דײַטשלאַנד) אַרעסטירט אַ פּיאָנער פאַר
פאַרשפּרייטן קאַמוניסטישע ליטעראַטור.
סײַהאַט זיך טײקעף צונויפגענומען די גאַנצע קינ-
דער-גרופּע און מע איז אוועק אין פּאָליצײ־דאָרט
האַבן די פּיאָנערן געמאָלדן:

— אַרעסטירט אויך אונז, מיר זיינען מיט אים מאַס־
קים. מיר זיינען פונקט אזעלכע פאַרברעכער, ווי ער.
די פּאָליציי האָט קיין בריירע ניט געהאט. זי האָט
געמוזט אַרויסלאָזן דעם אַרעסטירטן.

אן אנדערס מאָל, ווען די פּאָליציי האָט געוואָלט
אָפּנעמען באַ די פּיאָנערן די רויטע פּאַן, האָבן זיך די
יונגע קאָמוניסטן אַרופּגעוואָרפּן אַף די פּאָליציי־לייט,
אַראָפּגעריסן פּון זייערע קעפּ די קאַסקעס און גע־
טראָטן מיט די פּיס.

פאַרבייגייענדיק לעבן דער פּאָליציי, זינגען אָפּט
די פּיאָנערן בעקיוון „אינטערנאַציאָנאַל“ און אנדערע
רעוואָלוציאָנערע לידער.

„טראַצקי דער אינגערער“

אין סאָף 1923 יאָר האָבן די בורזשואַזע צייטונגען
אין אַמעריקע אַסאך געשריבן וועגן איינעם אַ מיט־
גליד פון די קינדערשע קאָמוניסטישע גרופּעס,
לעאָ גראַנאָוו. די בורזשואַזיע האָט אים אַ נאָמען
געגעבן „טראַצקי דער אינגערער“.

מיט וואַס־זשע איז ער באַרימט געוואָרן, לעאָ
גראַנאָוו?

פאַרוואָס האָט אים געזידלט די בורזשואַזיע?
לעאָ איז איינמאָל אן אפּדערנאכט לאנג געשטא־
נען אין גאס, געווארט אף דער מוטער, וואָס דאַרף
זיך אומקערן פון דער ארבעט. דאָס האָט אויסגעזען
כאָשעדיק דעם פּאָליציי־מאַן, און ער האָט לעאָ
אַרעסטירט.

בעאייסן אונטערזוך האָט מען באַ לעאָן געפונען
פּלוג-בלעטלעך און דעם זשורנאל פון די קאָמוניס-
טישע גרופּעס „יונגער כאַווער“.

אָף די פּראַגן פון די פּאָליציי-לייט האָט לעאַ גע-
מאָלדן, אַז ער איז אַ קאָמוניסט. ער האָט זיך ניט
דערשראָקן פאַר דער פּאָליציי און האָט אָף אלץ
דרייסט געענטפּערט. דעריבער טאַקע האָט אים אזוי
פיינט געקראָגן די בורזשואַזיע.

גראַנאָוון האָט מען געפּרעגט:

— וואָס איז דיר ניט געפּעלן געוואָרן אין דער
פּרייער אַמעריקע?

ער האָט געענטפּערט:

— פון אייער פּרייהייט קענען האַנאָע האָבן בלויז
בורזשויען.

אָף דער פּראַגע, וועמען האַלט ער פאַר אַ
גרעסערן מענטשן — וואַשינגטאָנען (אן אַמערי-
קאַנער העלד), אָדער טראַצקי, האָט לעאַ געענט
פּערט:

— וואַשינגטאָן איז געווען ניט קיין שלעכטער
מענטש, אָבער ער איז געווען אַ גענעראַל. איך
מיין, אַז טראַצקי האָט מער נוצן געבראַכט דער
וועלט.

— איז פאַרוואָס פאַרסטו ניט קיין רוסלאַנד, אויב
דאָרט איז בעסער?

— איך רעכן אפּילע ניט פּאָרן אהינצו, דאָרט איז
אויך אַן מיר פאַראַן אסאך טוער, אָבער דאָ איז פאַ-
ראַן אַרבעט אסאך און רעוואָלוציאָנערן ווייניק.

ניט אַפטרעטן פאַר דער פּאָליציי

סאָף 1924 יאָר איז אין איינעם פון די דייטשישע קאנטן—ווירטעמבערג—פאַרגעקומען אַ קאַנפערענץ פון יונגע ספּאַרטאַקער. דאָרט האָבן צוויי דעלעגאַטן דערציילט וועגן דעם, ווי ס'האָט זיי אַרעסטירט די פּאָליציי:

זיי זיינען געווען אַפן אַלדייטשישן צוזאַמענפאַר פון די קינדער-גרופּעס. ווען זיי זיינען געקומען צו-פאַרן נאָכן צוזאַמענפאַר אהיים, אַפן 2טן טאָג 7 אזייגער אינדערפרי, האָט די פּאָליציי זיי ארויסגע-שלעפט פון די בעטן, אַפגעפירט זיי אין צירקל, און זיי גענומען אויספרעגן וועגן דעם, ווער ס'האָט אָנגע-פירט מיטן צוזאַמענפאַר, וועלכע פראגן האָט מען דאָרט באטראכט, ווער האָט זיי געגעבן געלט אַפן וועג, צי האָבן זיי די עלטערע מיטגעהאַלפן און. א. וו. די אַרעסטירטע האָבן געגעבן אויספירלעכע ענטפערן אַף די פראַגן.

אַבער די איבעריקע דעלעגאַטן פון דער קאַנפער-רענץ האָבן דערפאַר געמוסערט די כאַוויירים: זיי האָבן געהאלטן, אז מע דאָרף ניט געבן קיין אויספיר-לעכע ענטפערן די פּאָליציי-לייט.

— מיר דארפן ניט אָנרופן דער פּאָליציי קיין נעמען קעדיי דערמיט ניט גרינגער מאַכן איר דעם קאַמף מיט אונזער באַוועגונג,—האַבן זיי געזאָגט.
די קאַנפערענץ האָט אַפילע ארויסגעטראָגן אַזאַ באשלוס:

„דער יונגער פיאָנער רעדט קיינמאָל ניט קיין
איבעריקס, גיט קיינמאָל ניט ארויס זיין כאַווער, ער
איז קלוג, דורכגעטריבן, דרייסט בענויגייע צו זיינע
פיינט—דער פּורזשאַזער געזעלשאַפט און די פּאָליציי“.

דרייסט קעמפן די פיאָנערן אין אַלע לענדער. די
פּורזשויען מיט זייער פּאָליציי און פּאַשיסטן וועט זיך
קיינמאָל ניט איינגעפן צו פּאַזיגן און פּאַרניכטן די
קאָמוניסטישע קינדער־באוועגונג.

פינפטער שמועס

שול-קאמף

נאך א שווערערן קאמף קומט אויס אונזערע כאוויי-
רים דורכצופירן אין שול. די בורזשוואזיע באמיט זיך
מיט דער הילף פון דער שול צו פארוואַנדלען די
ארבעטער-קינדער אין אונטערטעניקע דינער, זיי
זאָלן דערעכערען האָבן פאר רייכע, מוירע האָבן
פאַר גאַט און גאַלאַכים.
מיט די לערער, די קאַנטר-רעוואָלוציאַנערן, פירן
א קאמף די קינדער-גרופעס.

אין דער דייטשישער שול

א באזונדער שטאַרקן קאמף אין שול פירן דורך
די דייטשישע יונגע ספאַרטאַקער. מיר האָבן שוין גע-
זאָגט, אז אין דייטשלאַנד איז די שול אן אלטע. די
לערער שלאָגן די שילער מיט קאַנטשיקעס און ווי-
רעס, לערנען זיי קאַלערליי פוסטע מאַיסעס.
אַט וואָס סע שרייבן אין זייערע זשורנאַלן די דיי-
טשישע כאוויירים וועגן דער שול:

קאָמוניזם געפעלט ניט

איינמאָל האָט אונזער לערער פון מאָלן געוואָלט באַטראַכטן באַ אלעמען די געמעלן. די לעקציע האָט זיך אָנגעהויבן. דער לערער איז אַרומגעגאַנגען פאַרביי די בייגן און אָנגעקוקט די געמעלן.

איך און מיין שאַכן האָבן זיך באַנוצט מיט איין מעקער און מיט איינע און דיזעלבע פאַרפן, ווייל מערער האָבן מיר ניט געקענט קויפן. אַז דער לערער האָט עס דערזען, האָט ער אונז אָנגעהויבן פאַטשן. — וואָס איז עס באַ איך, קאָמוניזם?! — האָט ער געזאָגט.

מיר האָפן, אַז אינגיכן וועט באַ אונז זיין אַ פרייע שול, און מיר וועלן ניט באַקומען קיין פעטש פאַר קאָמוניזם.

וו. גאַרליאַנד און ק. יאַנק.

עמעס אין אונזער שול

איינמאָל האָט אונז דער לערער געזאָגט: — מיר וועלן אָנשרייבן אַ נייע פאַרפאַסונג, איר דאַרפט באַשרייבן אַ ווינטערדיקן אַפדערנאַכט אין צימער.

קימאַט אַלע האָבן אָנגעשריבן אזוי: „מיין באַבע זיצט הינטערן אויוון און לייענט די ביבליע.“ נאָר איך האָב ניט געוואָלט זאָגן קיין ליגן און אַנגעשריבן: „מיין באַבע זיצט הינטערן אויוון און לייענט די מאַי-

סעס וועגן די אָרעמע און די רייכע, די מאיסעס, וואָס מיר לייענען זיי שטענדיק אין אונזער קינדער-גרופע. דער טאַטע זיצט אָפן דיוואַן און לייענט „קלאַסנ-קאַמף“—אונזער פארטיי-ציטונג.

אלס דאַנק דערפאַר, וואָס איך האָב אָנגעשריבן דעם עמעס, האָב איך געקראָגן פונם לערער אַ גוטן פאַטש. מײן שאַכן, וואָס ער האָט איבערגעשריבן בא מיר, האָט אויך באקומען פונקט אזא מאַטאַנע.

וואַלטער גראַפּע.

די לערער באשטראַפן שטענדיק די שילער פאר אַלץ, וואָס דערמאָנט קאָמוניזם. באַזונדערס קומט אסאך אויסצושטיין די מיטגלידער פון די קאָמוניסטישע גרופעס. נאָר די פּיאָנערן גיבן ניט נאָך די לערער, קעמפן מיט זיי.

פאַרוואָס נאָר וועגן די רייכע

אין איינער אַ שול פּרעגן די שילער באַם לערער:

— פאַרוואָס דערציילט איר שטענדיק נאָר וועגן די רייכע און וועגן די גענעראַלן? זיי אונטערדריקן דאָך די אַרבעטער. פאַרוואָס רעדט איר ניט וועגן די אַרעמע?

וואָס האָט געקענט ענטפערן דער לערער? ער האָט זיך גענומען אויסנוצן די ווירע.

מע זינגט ניט קיין פאטריאטישע לידער

די לערער צווינגען די שילער צו זינגען פאטריאטישע לידער, ד. ה. אזעלכע לידער, וואו סע ווערן געלויבט דער קייסער, דאָס אייגן לאַנד און א. וו. די יונגע קאמוניסטן ווילן, פאַרשטייט זיך, ניט זינגען דידאָזיקע לידער.

אין איין שול האָט דער לערער פאַרגעלייגט: — לאָמיר דורכזינגען די ליד „איך בין א פרייסער“. כעוורע האָט געענטפערט:

— מיר האָבן ניט אויסגעכאזערט אט די ליד. דער לערער איז זייער אין קאעס געוואָרן, און האָט באפוילן צום קומענדיקן טאָג אומבאדינקט אויס-כאזערן די ליד. דעמאָלט האָבן זיך די שילער צונויפ-גערעדט און האָבן באַשלאָסן אינגאַנצן ניט צו קומען אף די געזאַנג-לעקציעס, ביז מע וועט זיי ניט געבן קיין נייעם לערער. די אַנפירער פון דער שול האָבן געמוזט איבערבייטן דעם לערער.

אונזערע עלטערן זיינען ניט קיין פארברעכער

דער לערער זידלט די קאמוניסטן, רופט זיי אָן פארברעכער און א. וו. שטעלט זיך אוף אַ מיטגליד פון דער קאָמוניסטישער גרופע: — בא אסאך פון אונז זיינען די טאַטעס קאמוניסטן. אבער זיי זיינען ניט קיין פאַרברעכער. אויב אלע

וואָלטן געווען אַזעלכע פארברעכער, וואָלט זיך זייער
גוט געלעבט אין דייטשלאַנד.
דער לערער שלאגט, פארשטייט זיך, דאס דרייטטע
אינגל מיט דער ווירע, אבער אונזערע כאוויירים
דערלויבן קיינמאָל ניט די לערער צו רעדן ליגן
וועגן די קאמוניסטן.

אוועק מיטן קאנטשיק!

די קאמוניסטישע קינדער-גרופעס אין דייטשלאַנד,
ארדענען אָפט איין דעמאָנסטראַציעס קעגן די לע-
רער, וואָס באַנוצן דעם קאָנטשיק.
די קינדער-גרופע מאָלט אויס אף פלאקאטן קא-
ריקאטורן אפן לערער דעם שמייסער, דערנאָך נעמט
זי צונויף אַלע שילער. זיי טראָגן די פלאקאטן דורך
דער גאַנצער שטאָט צום לערערס דירע. אין עטלעכע
אזעלכע דעמאָנסטראַציעס האָבן אַנטייל גענומען אַנ-
ערעך 2.000 קינדער.
ארום דעם לערערס דירע שרייען די קינדער:
„דער און דער לערער איז אַ שמייסער, יאזו א פע-
דאגאָ מיט אַ קאָנטשיק!“, „אוועק מיטן קאנטשיק!“
דערנאָך זינגען זיי רעוואָלוציאָנערע לידער.
אז סע פרואווט זיך דאָ אריינמישן די פאָליציי,
פאגעגענען די קינדער זי מיט כויעק-אויסגעשרייען,
ווייזן איר „נעזער“.

נאך אַזעלכע דעמאָנסטראַציעס קומט אפט אויס
די לערער צו פארלאזן די שול. באַזונדערס נאך

דערפאר, וואס אויך די עלטערן האלטן אונטער די קינדער.

מיט אלע מיטלען קעמפן די קינדער קעגן קאנ-טשיק. אין שול היינגט מען ארויס פלאקאטן, לאַזונג-גען; מע לאַזט ארויס ספעציעלע פלוג-בלעטלעך. כוּצ-דעם, אַרדנט מען איין ספעציעלע שול-אוונטן, אף וועלכע מע מאכט ליצי-ליצאַנעס פון די לערער, די שמייסער.

שול-שטרייקן

אַפט דערגייט עס דערצו, אז די שילער דערקלערן א שטרייק זייערע לערער. אזעלכע שטרייקן קומען פאַר אין דייטשלאנד, אין אמעריקע, אין איינגלאנד און אין אנדערע לענדער.

אין אווגוסט 1924 יאר איז א היפשער שטרייק פארגעקומען אין דייטשלאנד אין דער שטאט גאַטא.

אין אָט דער שטאָט איז פאראן אסאך שולן. א טייל פון זיי האָט זיך געפונען אונטער דער אָנפירונג פון די גאלאַכים. די רעגירונג האט דיִדאזיקע שולן שטארק מיטגעהאלפן, געגעבן זיי אסאך געלט-מיטלען. די איבעריקע שולן האט מען געהאלטן פאר „פרייע“, ווייל דארט האט מען נישט געלערנט דעם רעליגיע-לימוד. אָט די שולן האט מען קיין געלט קימאט נישט געגעבן. כוּצדעם, האט די רעגירונג באשלאסן מעשאַ-לייעך צו זיין פון די שולן די לערער, וואס האבן מיט-

געפילט די קאמוניסטן. די לערער, וואס האבן באנוצט קאנטשיקעס, האט די רעגירונג געשטיצט.

האבן 300 שילער אונטער דער אנפירונג פון דער קאמוניסטישער גרופע דערקלערט א שטרייק. זיי האבן געפאדערט געלט פאר די שולן, געקאכטע פריש-טיקן, דאָס איבערלאָזן די לערער-קאָמוניסטן, די פאר-ניכטונג פון שמיץ-שטראָף און א. וו. דער שטרייק האָט געדויערט לאנג, די שטרייקנדיקע קינדער פלעגן אלע טאָג צונויפנעמען זיך אין פארק און דא, אונטער דער אָנפירונג פון די לערער קאָמוניסטן און פון די אייגענע אָנפירער קאָמוניסטן, פלעג מען דורכפירן די לימודים. דאָ פלעג זיך אויך אריינמישן די פאליציי, זי פלעג פארבאָטן צונויפנעמען זיך אין פארק, און פלעג צעטרייבן די שילער.

שול-קעמערלעך

דער 2-טער אלדייטשישער צוזאמענפאָר פון פי-אָנערן האָט באשלאָסן אָנצוהייבן אָרגאניזירן אין די שולן פיאַנערן-קעמערלעך, קעדיי מיט מער דערפאָלג דורכצופירן דעם קאמף. אָבער פארשטארקט האָט זיך די אָרגאניזאציע פון אָט די קעמערלעך ערשט נאכן 3-טן צוזאמענפאר (אקטיאבר 1924). אין פעווראל 1925 יאר האט אין דייטשלאנד דער פארבאָנד פון יונגע ספארטאָקער שוין געהאט 120 שול-קעמערלעך. די צאל פאָרגרעסערט זיך אלץ מער און מער. די שול-קעמערלעך פארייניקן די פיאַנערן, וואס לערנען זיך אין

איין שול. פריער האבן דעם קאמף מיט די לערער געפירט פלויז איינצלנע פיאנערן. פארשטייט זיך, דעם, לערער איז דאך גרינג געווען צו צערעכענען זיך מיט זיי. היינט האלט דאס קעמערל אונטער זיי-נע מיטגלידער, דער קאמף ווערט פארלייכטערט. כוץ-דעם פארשפרייט דאס קעמערל פיאנערן-ליטעראטור אין שול, פירט אן אגיטאציע, ציט אריין גייע מיט-גלידער.

„די אמעריקאנער וואך“

מיר האָבן ביז איצט גערעדט וועגן דער דייטשי-שער שול, ווייל אין דייטשלאנד האָט זיך מער ווי אומעטום אנטוויקלט דער פיאנערן-קאמף אין שול. אָבער אויך אין אנדערע לענדער איז די שול ניט אָף קיין סאך בעסער, ווי די דייטשישע. דעריבער פירן אויך דאָרט די פיאנערן דורך אן אנגעשטרײנגטע ארבעט. אין אמעריקע, לעמאָשל, האָט די רעגירונג אין נאָיאַבר 1924 יאָר דערקלערט א ספעציעלע „אַמע-ריקאנער יוגנטלעכער שול-וואָך“, קעדיי בייצוקומען די קאמוניסטישע ווירקונג אין דער שול. אין אָט דער וואָך האָט מען אין די שולן געלויבט אַמעריקע, די גווירם, גערופן די קינדער גלויבן אין גאָט און פאַרטיידיקן די „נאַציע“, ד. ה. די מאַכט פון דער בורזשואַזיע, פיינט האָבן די קאמוניסטן און א. וו. אט זיינען עטלעכע לאָזונגען פון אָט דער וואָך:

„די רויטע פאָן — דאס איז טויט, פאַרניכטונג
אַרעמקייט, אומקום, הונגער“.

„גאָטס נאַציע קען ניט אומקומען“.

„די רויטע פאָן איז אַ סאַקאַנע“.

די פּיאָנערן האָבן אינײנעם מיט דער פאַרטיי,
מיטן קאמיוג, איינגעארדנט קעגן אָט דער וואך אָן
אייגענע „וואך פון פּראַלעטאַרישער פּראָפּאַגאַנדע“.
אין מעשעך פון וועלכער מע האָט דערקלערט די
אופגאַבן פון די קאָמוניסטן.

די פּאָליציי האָט דאָ, פאַרשטייט זיך, געפלייסט
זיך צו צעשטערן די ארבעט.

אין דער שטאָט טשיקאַגע האָבן די געהיימע פּאָ-
ליציאַנטן און די לערער צעטריבן די שילער, וואָס
האָבן זיך, לויטן רוף פון די פּיאָנערן, צונויפגענומען
אף אַ מיטינג. דערנאָך האָט זיך ארויסגעוויזן, אז
די געהיימע פּאָליציאַנטן און די לערער האָט עס גע-
שיקט די פאַרוואַלטערן פון איינער א שול. זי האָט
געוואַלט נויקעם זיין זיך אין אירע שילער דערפאַר,
וואָס זיי האָבן איינגעאַרדנט א שטרייק אין שול.

אין דער שטאָט סאַן-פּראַנציסקאָ האָט די פּאָליציי
באקומען א יעדע, אז אין עטלעכע שולן פירט מען
דורך קאָמוניסטישע פּראָפּאַגאַנדע און סע זיינען אַפּי-
לע אַרגאַניזירט פּיאָנערן-גרופעס. די פּאָליציי האָט
אנגעהויבן צו מאַכן מאַסן אונטערווכונגען און האָט
אַרעסטירט 21 מאַן.

היינט האָט זיך דער שול-קאַמף אין אַמעריקע
פאַרשטאַרקט.

שטרייק אין קאנאדע

אין קאנאדע, וואו די קינדער-באוועגונג הייבט זיך ערשט אָן צו אַנטוויקלען, איז שוין אין יאנוואַר 1925 פארגעקומען אַ שול-שטרייק.

אין שטעטל דראַמבעלער האט אַ לערער דעם 19-טן יאנוואַר דערציילט די קינדער וועגן דער מיל-כאַמע, לויבנדיק די „העלדישקייטן“ און א. וו. נאָכן דערציילן האָט ער פאָרגעלייגט די שילער דורכ-זינגען דעם נאַציאָנעלן הימן און באַגריסן די נאַצי-אַנאלע פּאָן.

אַבער די שילער האפן ניט געוואָלט פּאָלגן. איין מיידעלע האט געמאָלדן דעם לערער, אַז די געשיכ-טע, וואָס ער האָט דערציילט, איז, ווי די מערהייט פון די מילכאַמע-געשיכטעס, אַ ליגן. די שול האָט מען טייקעף פארמאַכט און די קינדער אַוועקגעשיקט אהיים.

וואָס פאָדערן די פּיאָנערן

אַט אַזוי פירן די פּיאָנערן אין פאַרשיידענע לענדער דעם שול-קאַמף.

וואָס ווילן זיי פויעלן מיט אַט דעם קאַמף? די פּיאָנערן שטרעבן צו אַ פרייער שול, וואו ס'איז ניטאָ קיין שמוץ, וואו ס'איז ניטאָ קיין רעליגיע-לימוד, וואו מע לויבט ניט די רייכע און מע זידלט ניט די אַרבעטער. זיי ווייסן, אַז אַזאַ מין שול איז פאַראַן אין

די ראטן-רעפובליקן. און זיי שטרעבן צו אזא מין שול
בא זיך.

זיי ווייסן אָבער אויך, אז אזא שול קען זיין נאָר
דעמאלט, ווען די אַרבעטער וועלן זיגן — דעריבער
שטרעבן זיי צום ניצאָכן פונם אַרבעטער-קלאַס. דער-
ווייל קעמפן זיי (און אָפט מיט דערפּאָלג) פאַר אפּ-
שאפן די שטראָפן, פאַר געקעכץ-פּרישטיקן, פאַר באַ-
זייטיקן די שלעכטע לערער און א. וו.

קעמפנדיק אין שול, געוואוינען זיך די פּיאָנערן
צו צום קומענדיקן קאַמף פאַר דער אַרבעטער זאַך, צום
קאַמף פאַרן קאמוניזם.

זעקסטער שמועס

די פיאנער־ישע פרעסע

אָגיטאציע דורך דער פרעסע

די פאַרשפרייטונג פון דער פיאנער־פרעסע איז זייער אַ וויכטיקע אַרבעט באַ די קאמוניסטישע קינ־דער־גרופעס פון דער גאַנצער וועלט. דורך זייערע צייטונגען און זשורנאלן פירן די קינדער־גרופעס דורך אַן אָגיטאציע צווישן די איבעריקע קינדער, ציען זיי אַריין אין זייערע רייען. אויך די קינדער־גרופעס אַליין פאַרבינדן זיך דורך די זשורנאלן גע־ענטער איינע מיט די אנדערע, טיילן זיך מיט דער דערפאַרונג פון דער אַרבעט.

די פיאנער־זשורנאלן און צייטונגען ווערן זייער פרייט פאַרשפרייט. אין אַלע לענדער צעגייען זיי זיך אין אַ גרעסערער צאָל פון דער אַרטיקער צאָל פיאנערן. אין איינגלאַנד, צום ביישפּיל, איז פיאנערן פאַר־ראַן 3.000 און דער זשורנאַל צעגייט זיך אין 4.000 עק־זעמפלאַרן. דאסזעלביקע אויך אין אנדערע לענדער. דאס באווייזט, אַז דורך זייערע זשורנאלן פאַרכאַפן

די פיאָנערן אונטער זייער ווירקונג אסאך ניט אָרגאַ-
ניזירטע קינדער.

איצט דערשיינען פיאָנערישע זשורנאַלן אין 9
לענדער (כוּץ פ. ס. ר. ר.). דאָס אַרויסגעבן און
פאַרשפרייטן זיי איז גאַר ניט קיין לייכטע זאַך.

מע פארמאכט די צייטונגען

אין פינלאַנד, צום ביישפּיל, האָט די רעגירונג פאַר-
מאַכט דעם זשורנאַל פון די קינדער-גרופּעס „רויטע
פּאַן“. מיט גרויס מי האט זיך דערנאָך איינגעגעבן
אַרויסצולאזן דעם זשורנאַל, ווייל די קאַפיטאַליסטן,
די אייגנטימער פון די דרוקערייען האָבן זיך אפּגע-
זאָגט צו דרוקן אים.

אין באלגאַריע, אין עסטלאַנד, אין דאָרעם-סלאוויע
זיינען אויך פאַרמאַכט די פיאָנערישע זשורנאַלן.
אין עסטרייך און אין טשעכא-סלאוואקיע איז פאַר-
באָטן צו פאַרשפרייטן די פיאָנערישע אויסגאַבעס. די
פּאַליציי קאַנפּיסקירט די אויסגאַבעס, וואס ווערן
אהער געבראַכט פון דייטשלאַנד.

אין דייטשלאַנד האָט די רעגירונג סאָף 1923 יאָר
פאַרמאַכט דעם פיאָנערן-זשורנאַל „יונגער-כאווער“
(איצט הייסט ער „יונגער ספּאַרטאַק“). אָבער די
כעוורע האָבן ארויסגעלאָזט איין זשורנאַל-נומער
אין אונטערערד. אין דער צייט גראד האָבן זיי בא-
קומען געלט, וואָס סע האָבן צונויפּגענומען די יונגע
לענינער פון כאַרקאוו. פאַר אָט דעם געלט האט

מען ארויסגעלאָזט דעם זשורנאל. א טייל נומערן, עמעס, האָט פארכאפט די פאָליציי, נאָר די איבעריקע איז געלונגען צו פארשפרייטן. היינט דערשיינט דער זשורנאל ווידער פראנק און פריי. א געוויסע צייט פלעג ער זיך דרוקן אין דער שווייץ, קעדיי די פאָליציי זאָל אים ניט פארכאפן.

מע לאזט ניט פארשפרייטן

אויב אפילע סע געלינגט ארויסלאָזן דעם זשורנאל, נעמט די פאָליציי אָן אלע מיטלען אף צו שטערן זיין פארשפרייטונג (אין אַמעריקע אין פינלאַנד אין דייטשלאַנד, אין עסטלאַנד, אַרעסטירט אָפּט די פאָליציי די קינדער פאר פארשפרייטן די זשורנאלן. די פארכאפטע זשורנאלן ווערן פארניכטעט).

אין די שולן רוידעפט מען

אין דייטשלאַנד פארפאָלגן די לערער אין די שולן דעם פיאָנערן-זשורנאל. אין איין שול האָט דער לערער פאר דער לעקציע באַמערקט באַ איינעם פון די שילער דעם „יונגן כאַווער“

— אַנז, ווייז נאָר אהער דעם זשורנאל!
ער האָט צוגענומען דעם זשורנאל און אים אריינגעלייגט אין קעשענע. דער שילער האָט געזאָגט:
— אויב איר ווילט נעמען דעם זשורנאל איז באַ-צאָלט מיר פאר אים.

דער לערער האָט גאַרנישט ניט געענטפערט און
האָט דערנאָך איבערגעגעבן דעם זשורנאל דעם שול-
דירעקטאָר. דער דירעקטאָר האָט ארויסגערופן דעם
שולדיקן שילער און אים דערקלערט:

— זאָלסט מער ניט וואַגן צו בריינגען דעם זשור-
נאל אין שול אריין!

— אָבער ס'איז דאָך אן אוולע... אַלס ענטפער
האָט דער כאווער באַקומען פונם דירעקטאָר אַ
פאַטש.

שטענדיק, ווען די לערער דערזעען דעם זשורנאל
אין שול, ווערן זיי ווילד צעקאעסט. דעריבער קומט
אויס די דייטשישע כאוויירים געהיים בריינגען דעם
זשורנאל און געהיים פארשפרייטן אים. ניט קוקנדיק
דערויף, ווערט דער זשורנאל זייער גוט פארשפרייט
אין די שולן.

דעם עמעס האָט מען ניט ליב

ס'איז פארשטענדלעך, פארוואָס די פּאָליציי און
די לערער רוידעפן די פּיאָנערן-זשורנאלן. אין די
זשורנאלן באשרייבן דאָך די פּיאָנערן אלע רעדיפעס,
רופן צום קאמף מיט דער פּאָליציי און מיט די לע-
רער. אסאך פון דעם, וואָס איז אנגעשריבן אין אַט
דעם ביכל, האָבן מיר גענומען פון פּיאָנערישע בריוו,
וואָס זיינען אָפּגעדרוקט אין די זשורנאלן.

אין אַט די בריוו ווערט באשריבן די אַרבעט פון
די קינדער-גרופעס, דער קאמף מיט דער פּאָליציי

און מיט די לערער. אין די דערצייילונגען רעדט זיך
וועגן קאָמוניזם און וועגן קאמף פאר אים. אין די
קאריקאטורן מאכט מען כויעק פון די קאפיטאליסטן
און פון די לערער.

די לערער און די פאליציי האָבן דעם עמעס נישט
ליב. דעריבער פארפאלגן זיי באזונדער אכזאריעסדיק
די זשורנאלן.

זיבעטער שמועס

צווישנפעלקערלעכע פארבינדונג

די קאמוניסטישע קינדער-גרופעס פון אלע לענדער מיט דער זיך אונטערצוהאלטן די פארבינדונג איינע מיט דער אנדערער, געדיינקענדיק, אז אלע פיאָנערן זיינען איין פאמיליע. די פיאָנערן זיינען שטענדיק גרייט צו העלפן זייערע כאוויירים מיט אלעס מעגלעכס.

הילף פאר רוסלאנד

מיט גרויס ליבע באציען זיך די קינדער-גרופעס צום ראטנפארבאנד. זיי ווייסן, אז דאָ האָבן די ארבעטער שוין געקראָגן די פרייהייט, אז בא דער ארבעטער-מאכט ארבעטן אויך די פיאָנערן פריי. די פיאָנערן פון אלע לענדער מיט זיך א ביין שפיל אראָפצונעמען פון די פיאָנערן אין די ראטן-רע-פובליקן. אין דערזעלבער צייט זיינען זיי שטענדיק גרייט צו העלפן זיי.

אָט די גרייטקייט האָט זיך שאַרף אַרויסגעוויזן אין יאר 1921, ווען ס'איז פא אונז געווען דער הונד-גער. קינדער-גרופעס איז נאָך דעמאָלט געווען גאָר ווייניק, דאָך האָבן זיי זיך געאייילט מיטצוהעלפן די הונגערנדיקע רוסישע קינדער.

אין אמעריקע האָט זיך צוליב אָט דער הילף אָר-גאניזירט די ערשטע קאמוניסטישע קינדער-אָרגאניזאציע פון „רויטע אויסשפירער“.

אין איטאליע האָבן די קינדער אין א קורצן מע-שעך צייט צונויפגעזאמלט אסאך געלט. פאר אָט דעם געלט האָט מען איינגעקויפט שפייז און מ'האט עס אוועקגעשיקט קיין רוסלאנד.

גאנצע צוגן מיט שפייז, וואָס קינדער האָבן איינגעקויפט, זיינען געגאן אויך פון דער שווייץ.

ניט אָפגעשטאנען זיינען דאָ אויך די קינדער פון טשעכא-סלאווע. זיי זיינען אַרומגעגאַנגען אין די קלובן, אין די טעאטרן, אין די הויפן און האָבן גע-רופן די ארבעטער מיטצוהעלפן די הונגערנדיקע רו-סישע ברידער.

שיפן מיט שפייז האָבן זיך אַ לאַז געטון אויך פון דייטשלאנד. דאָ האָבן באזונדערס גוט געארבעט די קינדער-גרופעס.

אף די געלט-מיטלען, וואָס ס'האָבן צונויפגעזאמלט די קינדער-גרופעס פון דייטשלאנד, שווייץ און טשע-כא-סלאווע איז אין טשעליאבינסק (אין ראטן-רוס-לאנד) געעפנט געווארן א קינדער-הויז אין נאָמען פון קארל ליבקנעכט. בעאייסן הונגער האָט דאָס הויז

געלעבט אף די געלט-זאמלונגען, וואָס ס'האָבן דורכ-
געפירט די כאוויירים פון די אויפנויסגערעכנטע
לענדער.

אנשטאט רעליגיע-לימוד—הילף פאר די הונגערנדיקע

אין דייטשלאנד פלעגן די שילער אין די שולן
אָפט מעלדן זייערע לערער:

— איר האָט אונז געזאָגט, אז מע דארף ליב האָבן
די נאָענטע. איז אָט ווילן מיר אנשטאט רעליגיע-
לימודים ארבעטן פאר די רוסישע הונגערנדיקע קינד-
ער.

און זיי האָבן גענייט קליידער, געמאכט פארשיי-
דענע זאכן אף צו פארקויפן לעטויוועס די הונגערנ-
דיקע.

הילף פאר דייטשלאנד

אין הארבסט 1923 האָבן ארבעטער-קינדער פון דיי-
טשלאנד געהונגערט. ס'האָט דאָרט געהערשט א שרעק-
לעכער יאקרעס, די קינדער פלעגן וואָכנלאנג ניט
פארווכן קיין געקעכטס, זיי האָבן ניט געהאט קיין
ווארעם אנטון אף ארויסצוגיין אין גאס אריין.
אין אלע לענדער האָבן די פיאָנערן אָנגעהויבן
דורכפירן זאמלונגען לעטויוועס די דייטשישע כא-
וויירים.

אסאך געלט האָבן צונויפגעזאמלט די קינדער-גרו-
פעס פון פראנקרייך. פון דער שווייץ האָבן די קינדער
צוגעשיקט אסאך שפייז. דאסזעלבע אויך פון אנדערע
לענדער.

אונזער הילף

די פּיאָנערן פון די ראטן-רעפובליקן האָבן זיך גאַר
ווארעם אָפגערופן אף דער שווערער לאגע פון די
דייטשישע כאוויירים.

אין די שטעט און דערפער, אומעטום, וואו סיזי-
נען געווען פּיאָנערן, האָט מען דורכגעפירט די קאַמ-
פאניע פון הילף פאר דייטשלאנד. מ'האָט איינגע-
אַרדנט פושקע-זאמלונגען, ספעקטאקלען, מ'האָט
אויסגעארבעט קאַלערליי זאכן אף צו פארקויפן. דאָס
צונויפגעזאמלטע געלט פלעגט מען ארוישיקן קיין
דייטשלאנד.

ווי מיר האָבן שוין דערמאָנט, איז פאר א טייל פונם
געלט, וואָס איז צונויפגענומען געוואָרן דורך די כאר-
קאָווער פּיאָנערן, ארויסגעלאָזט געוואָרן אין דייטש-
לאנד איין נומער פון זשורנאל „יונגער כאווער“. אף
דער הילע פונם זשורנאל איז געווען אָפגעדרוקט: „אַט
דער נומער איז א יאָנטעוו-מאטאָנע די דייטשישע אר-
בעטער-קינדער פון די יונגע ספארטאקער אין כאר-
קאָוו“ (די פּיאָנערן אין אוקראינע האָבן דעמאָלט גע-
הייסן ספארטאקער). אויך היינט שיקן עטלעכע פּיאָנערן
מאכעס געלט-הילף פאר די דייטשישע כאוויירים

בריוו, לעבעדיקע פארבינדונג

אָט אזוי העלפן די קינדער-גרופעס שטענדיק איינע דער צווייטער. זיי האלטן אויך אונטער צווישנאנאנד די שריפטלעכע פארבינדונג. צום ביישפיל, פא אונז אין דער צייטונג „יונגער לענינער“, אין די זשור-נאלן „פּיאָנער“ און „באַראַפּאָן“ ווערן אָפט געדרוקט בריוו פון די קינדער-גרופעס אין דייטשלאנד און אנ-דערע לענדער. אין דייטשישן זשורנאל ווערן געדרוקט (קימאַט אין יעדן נומער) בריוו פון אונזערע פּיאָנערן. אף די קאַנפערענצן פון די קינדער-גרופעס אין פאַרשיידענע לענדער געפינען זיך, געוויינטלעך, פאַרשטייער פון די פּיאָנערן פון אנדערע לענדער. אין 1923-טן יאָר זיינען אין דייטשלאנד געווען אויך פאַרשטייער פון די רוסישע פּיאָנערן.

פּאָנען

אמאָל בייטן זיך צווישן זיך די פּיאָנערן פון בא-זונדערע לענדער מיט זייערע פּאָנען. די מאַסקווער און כאַרקאָווער פּיאָנערן, צום ביי-שפיל, האָבן געשיקט פּאָנען די קינדער-גרופעס אין דייטשלאנד. אין דעקאָבר 1924 האָבן די דייטשישע פּיאָנערן צוגעשיקט פאַר די אוקראינישע א רויטע פּאָן און קאַלערליי עמבלעמעס. צום סאָף דארף מען נאך דערמאָנען, אז עטלעכע פּיאָנערן-מאכנעס אונזערע האָבן זיך פאַרבונדן מיט באַזונדערע קינדער-גרופעס פון מאירעוו-איראָפּע.

זייער צווישנפעלקערלעכע אייניקייט דעמאָנסט־
רירן די קינדער-גרופעס פון דער גאנצער וועלט
אלע יאר בעאייס דער צווישנפעלקערלעכער קינדער-
וואָך.

אכטער שמועס

ווי זיינען ארגאניזירט און ווי ארבעטן די קינדער-גרופעס

אין אלע לענדער ארבעטן די קאָמוניסטישע קינדער-גרופעס אונטער דער אָנפירונג פון קאָמיוג. באַם אויספיר-קאָמיטעט פון קאָמוניסטישן אינטערנאַציאָנאַל איז פאַראַן א צווישנפעלקערלעכע ביוראָ פון קינדער-גרופעס, וואָס פירט אָן מיט דער ארבעט אין אלע לענדער.

אין א טייל לענדער זיינען די קינדער-גרופעס פאַרייניקט אין א פאַרבאַנד. אין דייטשלאַנד איז אַר-גאַניזירט דער „פאַרבאַנד פון די יונגע ספּאַרטאַקער“, אין פּינלאַנד—דער פאַרבאַנד פון אַרגאַניזירטע אַר-בעטער-קינדער, אין אַמעריקע—„די סעקציע פון יונג-סטע באַם אַמעריקאַנער אַרבעטערשן יוגנט-פאַר-באַנד“. אין דייטשלאַנד און אין פּינלאַנד האָבן די פאַרבאַנדן זייערע צענטראַלע קאָמיטעטן, וואָס ווערן אויסגעוויילט דורך צוזאַמענפאַרן. אין די צענטראַלע קאָמיטעטן גייען אַרײַן סײַ פּיאָנערן, סײַ קאָמיוגיסטן.

זיי ארבעטן אונטער דער אָנפֿירונג פֿונם קאָמיוגס
צענטראַלע קאָמיטעטן.

יעדע קינדער־גרופע ארבעט אונטער דער אָנפֿי־
רונג פֿון דער אָרטיקער קאָמיוגישער ארגאניזאַציע.
דער קאָמיוג טיילט אויס אָנפֿירער פאר די קינדער־
גרופעס, טיילט אויס עלטערע כאוויירים, וואָס העלפֿן
די פּיאָנערן דורכצופירן די ארבעט. אין די גרופעס
געפינט זיך א פארשיידענע צאָל מיטגלידער—100-50.

צוזאמענפאָרן

קימאט אין אלע לענדער ווערן אלע יאָר איינגע־
ארדנט צוזאמענפאָרן פֿון די קינדער־גרופעס. אין
דייטשלאנד זיינען שוין פארגעקומען דריי אלדי־
טשישע צוזאמענפאָרן, עטלעכע צוזאמענפאָרן, זיינען
געווען אין פינלאנד, געווען אויך צוזאמענפארן אין
דער שווייץ, אין פראנקרייך און אין אנדערע לענדער.
כוץ די אלגעמיינ־מעלוכישע צוזאמענפאָרן, ווערן
אויך איינגעארדנט קאנפערענצן, לויט באזונדערע
קאנטן.

אף די צוזאמענפאָרן ווערן באהאנדלט פארשיי־
דענע פראגן פֿון דער קינדער־פאוועגונג, סיווערט
דורכגערעווידירט די דורכגעפירטע ארבעט, סיווערט
אָנגעצייכנט די ווייטערדיקע ארבעט. די פאָרטראגן
לייענען, געוויינטלעך, די פיאנערן אליין. זיי אליין
טאקע, אן דער הילף פֿון די דערוואקסענע, פירן
דורך די זיצונגען פֿון די צוזאמענפאָרן.

אזוי זיינען אַרגאניזירט די קינדער-גרופעס. וואָס
פאַר אַן אַרבעט פירן זיי דורך אויסער דער אַרבעט,
וואָס מיר האָבן שוין דערמאָנט?

גרופעס-פארזאמלונגען

איין מאָל אדער צוויי מאָל אין וואָך אָרדנען איין
די קאָמוניסטישע קינדער-גרופעס זייערע פארזאמ-
לונגען אין די לאַקאלן פון די שולן. אין די אַרבע-
טער-קלובן אָדער אַף דער פרייער לופט (זומער).
אַף די פארזאמלונגען ווערן דורכגעפירט פארשיי-
דענע שמועסן. די מיטגלידער פון דער גרופע דער-
ציילן דאָ וועגן דער אַרבעט אין שול, וועגן די צו-
זאמענשטויסן מיט די לערער, מיט די פּאָליציאָנטן.
דערנאָך כאַזערט מען רעוואָלוציאָנערע לידער, סווערן
דורכגעפירט שפילן. אָפט אַרבעטן אויס די פּיאָנערן
נאָך דער פארזאמלונג פארשיידענע זאכן אָדער צום
פאַרקויפן, — לעטויוועס די הונגערנדיקע, א שטייגער, —
אָדער דאס גרייטן זיי זיך צו אַ פּאַן, פּלאַקאַטן, עמ-
בלעמעס.

זייער אָפט רעדט מען אַף די פארזאמלונגען וועגן
ראַטן-רוסלאַנד, מע רעדט וועגן צוקונפטיקן לעבן
באם קאָמוניזם. די קאָמוניסטן דערציילן וועגן דעם
לעבן פון די רעוואָלוציע-קעמפער.

אַף אַט-די פארזאמלונגען ווערט פאַנאנדערגע-
טיילט די אַרבעט צווישן די גרופע-מיטגלידער: מע
דאַרף זיך צוגרייטן צו אַ דעמאָנסטראַציע, מע דאַרף

גיין פארשפרייטן דעם זשורנאל, פארקויפן עמבלעמעס
לעטויוועס די ארעסטירטע רעוואלוציאָנערן א. א. וו.

שפאצירן

זומער אָרדנען די קינדער־גרופעס איין שפאציר־
גאנגען אויסער דער שטאָט.

די שפאצירגאנגען ווערן איינגעאָרדנט קעדיי
פאָשעט אָן אָטעם צו טון מיט פרייער לופט, אמאָל
דורכפירן א שמועס, און אויך מיט בילדונג־צוועקן:
זיך באקענען מיט א געוויס ארט, מיט די געוויקסן
א. א. וו. די שמועסן ווערן געוויינטלעך דורכגעפירט
בעאייס קאָלערליי שפאצירן.

אין דייטשלאנד ווערן איינגעאָרדנט אזויגערופענע
„רויטע שפאצירן“. איינגעאָרדנט ווערן זיי אָפט אָף
עטלעכע טעג. די גרופע זאמלט צונויף געלט, שפייז
און לאָזט זיך אוועק אָף א קליינעם שפאציר. רויטע
הייסן אט־די שפאצירגאנגען דערפאר, וואָס די כעוורע
ניט נאר שפאצירן און פאטראכטן די נאטור, — זיי אגיי־
טירן. אָרגאניזירן אין די דערפער נייע גרופעס

יאנטויווים

די קינדער־גרופעס אָרדנען אויך איין יאָנטויווים
אייגענע (אוונטן). אָף די יאָנטויווים ווערן אומבא־
דינגט איינגעלאדן אויך די עלטערן.
אָף אַט די אוונטן דעקלאמירן די פיאָנערן רעוואָלו־
ציאנערע לידער, זינגען לידער, שטעלן ספעקטאקלען.

זומער ארדענען איין די קינדער-גרופעס זייערע
יאנטויווים אויסער דער שטאָט, אף דער פרייער
לופט. אויך מיצאד דער פאָליציי דראָט אויסער דער
שטאָט א קלענערע געפאר. אזעלכע אויסער-שטאָט-
שפאצירן ווערן, צום ביישפיל, איינגעאָרדנט אין דער
שווייץ. נאָך די שפאצירן אינאָונט קערן זיך די
קינדער אום אין שטאָט אריין מיט לידער און מיט
פאקעלן.

נינטער שמועס

די צווישנפעלקערלעכע קינדער-וואך

יעדער יאר, זומער צייט, פירן דורך די קאמוניסטישע קינדער-גרופעס פון גאר דער וועלט זייער צווישנפעלקערלעכע קינדער-וואך. אין 1926-טן יאר ווערט אט די וואך דורכגעפירט דאס פינפטע מאל.

צוליב וואס ווערט דורכגעפירט די וואך

בעאייס דער צווישנפעלקערלעכער וואך דעמאנסטירן, באווייזן די קינדער-גרופעס זייער אייניקייט אין דער גאנצער וועלט באווייזן, אז די פיאנערן פון דער גאנצער וועלט זיינען איין מישפאכע. אין אלע לענדער ווערן איינגעארדנט יאנטויוועם, דעמאנסטראציעס. די קינדער-גרופעס מיען זיך צו שאפן פארבינדונג מיט די כאוויירים פון אנדערע לענדער. כווצדעם, איז די צווישנפעלקערלעכע קינדער-וואך א וואך פון אגיטאציע פאר דער קינדערשער קאמוניסטי-

טישער באוועגונג. אין אט דער וואָך דערקלערן די פֿיאנערן פֿאר די דערוואקסענע און פֿאר די קינדער דעם באטייט פֿון דער קינדער־באוועגונג, זיי באווייזן זייער ארבעט, זיי זעען אריינציען אין די אייגענע רייען די נאך גיט ארגאניזירטע קינדער.

די ערשטע וואָך

די ערשטע צווישנפעלקערלעכע קינדער־וואָך איז דורכגעפירט געוואָרן אין 1921־טן יאָר. באזונדערס גוט איז זי דורכגעגאנגען אין דייטשלאנד. ס'זיינען ארויסגעלאָזט געוואָרן ספעציעלע קארט־לעך, בילדער, מארקעס, צייטונגען, פלאקאטן. אין מעשעך פֿון דער וואָך האָט מען פארקויפט אַסאך קאמוניסטישע ליטעראטור. די קינדער זיינען ארום־געגאן אין די הויפן, וואו ס'וואוינען ארבעטער, האָבן דאָרט צונויפגעזאמלט די קינדער און דורכגעפירט פארזאמלונגען. זיי זיינען אויך ארויסגעפאָרן אין די דערפער אריין אף דורכצופירן די וואָך. אין בערלין, איז בעאייס די קינדער־אָרגאניזאציעס האָבן דעמאָנסטרירט אינינעם פֿון די ראיאָנען, איז די פּאָליציי אָנגעפאלן אָף אונזערע כאוויירים. אסאך פֿון זיי האָט מען ארעסטירט. אין אנדערע פֿונקטן פֿון דייטשלאנד האָט די פּאָליציי קאָנפּיסקירט דעם קינדער־זשורנאל, וואָס איז געווידמעט געווען דער וואָך. אין אַסאך שטעט האָט מען ארעסטירט די קינדער פֿאר פארשפרייטן דעמאָזיקן זשורנאל.

די קינדער-גרופעס פון אנדערע לענדער האָבן אויך דורכגעפירט אָט די וואָך.
אין איינגלאנד, בעלגיע, פראנקרייך האָבן די אר-
בעטער-קינדער איינגעאָרדנט יאָנטויווים, פארשפרייט
ליטעראַטור.

גוט איז דורך די וואָך אויך אין טשעכאָ-סלאַווע.
די קינדער האָבן זיך היציק גענומען דורכצופירן זי,
האָבן אַסאך אָגיתרט. די פאָליציי האָט פאר דער
וואָך קאָנפּיסקירט אלע זשורנאלן און דעם איבעריקן
מאטעריאל, וואָס איז צוגעשיקט געוואָרן פון דײַטש-
לאַנד, און האָט עס אומגעקערט ערשט דאן, ווען די
וואָך האט זיך שוין פארענדיקט. אבער נאָך פריער,
איז באצייטנס די ליטעראַטור געשיקט געוואָרן דורך
אן אנדער וועג.

די צווייטע וואָך

אין 1922-טן יאָר איז דורכגעפירט געוואָרן די 2-טע
צווישנפעלקערלעכע וואָך. וועגן איר האָבן שוין גע-
וואוסט די קינדער-גרופעס פון דער גאנצער וועלט,
האָבן זיך צו איר געגרייט און זי גוט דורכגעפירט.
דאָס ערשטע מאָל האָט מען אין 1922 יאָר דורכ-
געפירט די וואָך אויך בא אונז אין מאַסקווע.

די דריטע וואָך

צו דער דריטער צווישנפעלקערלעכער וואָך (אין
1923) האָט זיך שוין די קינדער-באוועגונג פאר-

שפרייט אין דער גאנצער וועלט. די קינדער-גרופעס
האָבן זיך פארשטארקט, דעריבער איז די וואָך דורך
זייער אָרגאניזירט.

די פּאָליציי האָט אָבער נאָך מער גענומען פארפּאָלגן
די קינדער-גרופעס. בעאייס דער צווישנפעלקערלע-
כער וואָך האָבן די פּאָליציאנטן אין פיל ערטער פא-
נאנדערגעטריבן די דעמאָנסטראַציעס.

אלע קויכעס קעגן די פּיאָנערן

אָט ווי אזוי, צום ביישפּיל, ס'איז דורך אין בער-
לין די דעמאָנסטראַציע בעאייס דער צווישנפעלקער-
לעכער וואָך.

א טאָג פאר דער דעמאָנסטראַציע האָט מען צום
צענטער שטאָט, קעדיי צו פארהיטן די פּורזשואזע רא-
יאָנען, צונויפגעצויגן שטארקע פּאליציי-אָפּטיילן. אָף
דער הויפט-גאס האָט מען אופגעהאנגען א גרויסן
פלאקאט מיט אן אופשריפט: „אכטונג: דורכגאנג פאר-
באָטן“, בא אלע ראָגן זיינען געשטאנען פּאליצייאישע
קייטן. באוואפנטע אָפּטיילן זיינען ארומגעפארן איי-
בער דער שטאָט אָף אוטאָמאָבילן, אין עטלעכע ער-
טער זיינען געשטאנען קוילנווארפער.

מ'האָט געקאנט מיינען, אז ס'גרייט זיך א באוואָפּנ-
טער אופשטאנד. אָבער געווען איז עס דאָך ניט מער
און ניט ווייניקער ווי א קינדער-דעמאָנסטראַציע, —
די דייטשישע רעגירונג האָט זיך דערשראָקן
פאר איר.

די דעמאָנסטראַציע איז אין אלגעמיין דורך בע-
שאַלעם, ווייל זי איז דורכגעפירט געווארן אין די
ארבעטער-ראיאָנען. בלויז אין איין ראיאָן האבן די
פאליציאנטן צעטריבן די קינדער, אָפגענומען די פלא-
קאַטן און עטלעכע פארשוין ארעסטירט.

די וואָך אין פ. ס. ר. ר.

אין ראטן-פארבאנד איז די 3-טע צווישנפעלקער-
לעכע וואָך שוין געפיערט געווארן קימאט אין אלע
שטעט. דאָס ערשטע מאָל איז אין 1923-טן יאָר גע-
פיערט געוואָרן די וואָך אויך אין אוקראינע. אין אלע
שטעט און דערפער זיינען איינגעארדנט געוואָרן יאָג-
טיוויים, דעמאנסטראַציעס. אף די ארבעטער-פארזאמ-
לונגען האָט מען געלייענט פאָרטראַגן וועגן דער
קינדער-באוועגונג. אסאך ניט אָרגאניזירטע קינדער
זיינען אריינגעצויגן געוואָרן אין די פיאָנערישע רייען.

די 4-טע וואָך

אין 1924 איז דורכגעפירט געוואָרן די 4-טע צווי-
שנפעלקערלעכע וואָך. זי איז דורך מיט גרויס ער-
פאָלג, ווי די דריטע.
אין איינגלאנד איז די וואָך דורך זייער געלונגען.
אין לאַנדאן (דער הויפטשטאָט) איז איינגעאָרדנט
געוואָרן א גרויסע דעמאנסטראַציע. אין א צווייטער
שטאָט—מאָנטשעסטער—האבן די קינדער-גרופעס די

גאנצע וואָך גוט אגיטירט. די אָרטיקע בורזשואזע צייטונגען האָבן לאנג און שטארק געזידלט פאר אָט דער וואָך די „קליינינקע רויטע אגיטאטאָרן“. קימאט אין אלע גרופעס האָט זיך פארגרעסערט די צאָל מיט-גלידער.

אין דייטשלאַנד האָבן אסאך גרופעס איינגעאָרדנט דעמאָנסטראציעס הינטער דער שטאָט, קעדיי אויס-צומיידן צוזאמענשטויסן מיט דער פּאָליציי. דאָך איז עס זיך אָן צוזאמענשטויסן ניט פאגאנגען. די פּאָלי-ציאנטן האָבן פארבאָטן זינגען לידער, טראָגן רויטע פּאָנען א. א. וו. געווען פּאַלן, ווען מ'האָט געשלאַגן די פּיאָנערן און ארעסטירט די קאָמיגיסטן.

ברייט איז דורכגעפירט געוואָרן אָט די וואָך אין די ראטן-רעפובליקן. זי איז געווידמעט געווען דער פארבינדונג מיט די דייטשישע כאוויירים, דער צו-נויפשליסונג מיטן דארף, דעם אריינציען די ניט-אָר-גאניזירטע קינדער, דעם פאקאָנען די ארבעטער מיט דער קינדער-פאוועגונג. נאך דער וואָך האָט זיך די צאָל פּיאָנערן אונזערע זייער פארגרעסערט.

צענטער שמועס

אונזערע סאנים

די קאמוניסטישע קינדער-גרופע אין מאירעוו-איי-
ראפע פארמאגן סאנים אויך צווישן די קינדער.
דאס זיינען די פארשיידענע נורזשואזע קינדערשע
אָרגאַניזאַציעס.

די קליינע פאשיסטן

אין פינלאַנד, צום פיישפיל, אָרגאַניזירן די פא-
שיסטן קינדערשע מאַכנעס און רייצן זיי אָן אָף די
קאָמוניסטישע גרופעס. די קליינע פאשיסטלעך קריגן
אפילע געווער.

די רעגירונג העלפט מיט אָט די אָרגאַניזאַציעס.
גיט זיי לאַקאלן, געלט און דאס גלייכן.

פונקט אזעלכע פאשיסטישע קינדער גרופעס זיי-
נען דאָ אויך אין איטאליע. דאָרטן הייסן זיי „באַלילאַ“.
אין די טאַקאַנעס פון דידאָזיקע גרופעס ווערט גע-
זאָגט, אַז זיי „זיינען אַ פרייוויליקע מיליציע, וואָס דינט
בא דער פאמיליע, באם פאטערלאנד און בא גאָט“.

דאָס הייסט, אַז די בורזשואזיע לערנט, געוויינט
צו אירע קינדער פון קינדווייס אָן צום קאַמף מיט די
אַרבעטער.

די מיטגלידער פון דער גרופע „באלילאַ“ טראָגן
שוואַרצע העמדלעך.

זיי לערנען זיך באַנוצן געווער,

אַפט פאלן זיי אָן אָף די אַרבעטער-קינדער, אראַפֿ-
נעמענדיק אַ ביישפּיל פון זייערע עלטערן.

פאַראַן פאַשיסטישע קינדער-גרופעס אויך אין
דייטשלאַנד און אין אַנדערע לענדער.

סקאַוטן

אַפּער די שטאַרקסטע בורזשואזיע קינדער-אָרגאַ-
ניזאַציעס זיינען די סקאַוטן.

די סקאַוטן-אָרגאַניזאַציעס זיינען דאָרטן אין אלע
לענדער. זיי פאַרייניקן מיליאָנען קינדער. „דער סקאַוט
איז טריי דעם קעניג, די עלטסטע, די עלטערן, דעם
פאַטערלאַנד און די פאַלעבאטיים“ — אזוי הייסט דאס
סקאַוטן-געזעץ. און זיי גרייטן זיך די גאַנצע צייט צו
באַשיצן די בורזשואזיע און צו קעמפן מיט די אַרבעטער.
פּעאַייס דער מילכאַמע האבן אַסאַך סקאַוטן אַנ-
טייל גענומען אין איר. אונטערוואקסנדיק, ווערן זיי
פאַשיסטן און, פאַרשטייט זיך, אז זיי זיינען פאַרבי-
טערטע סאָנים פון די קאָמוניסטישע קינדער-גרופעס.
די רעגירונג, וואס רוידעפט די יונגע פּיאָנערן, שטיצט
די בורזשואזיע אַרגאַניזאַציעס מיט אלע מיטלען.

די סקאוטן און די ארבעטער-קינדער

אין די סקאוטישע רייען געפינען זיך די קינדער פון קאפיטאליסטן. דאך איז ניט ווייניק פאראן אין זיי אויך ארבעטער-קינדער.

די סקאוטן ציען צו די ארבעטער-קינדער מיט זייערע שפילן, מיט זייער שיינער אונטער, מיט זייער לאגער-לעבן און א. וו.

זיי האָבן אסאך זשורנאלן, וואס ווערן אינטערע-סאנט צונויפגעשטעלט. דעריבער פאלן אמאָל אריין די ארבעטער-קינדער אין די סקאוטישע רייען.

קאמף מיט די סקאוטן

די קאמוניסטישע קינדער-גרופעס פירן א קאמף מיט די סקאטן און מיט אלע אנדערע בורזשואזע קינדער-אָרגאַניזאַציעס, מיענדיק זיך אריבערצוציען אף זייער זייט יענע ארבעטער-קינדער, וואָס זיינען אריינגעפאלן אין אָט די אָרגאַניזאַציעס.

אין טשעכא-סלאווע האָט א גרויסער טייל סקא-אָוטן באשלאסן צו ארבעטן אונטער דער אנפירונג פון קאמיוג. זיי האָבן זיך א נאָמען געגעבן: „ספארטא-קער אַרבעט-סקאוטן“.

אין נאָרוועגיע האָט אויך א היפשע גרופע אָפגע-טיילט זיך פון די בורזשואזע סקאוטן און זיך א נאמען געגעבן „רויטע סקאוטן“.

זיי פירן דורך א קימאט קאמוניסטישע ארבעט, גיבן ארויס זייערן א זשורנאל „פּיאָנער“.

די פּאָליציי האָט אַרעסטירט זייער צוזאַמענפּאַר,
וואָס האָט אַרויסגעטראָגן דעם פּאַשלוס אָפּצוטיילן
זיך, און האָט אָפּגעהאלטן אַלע דעלעגאַטן עטלעכע
כאַדאַשים אין טורמע.

אַט אזוי שאפן די אַרבעטער-קינדער אין דער
גאַנצער וועלט זייערע קאָמוניסטישע גרופּעס, אַט
אזוי קעמפן זיי פאַר קאָמוניזם.
דער אַרבעטער-קלאַס וועט זיגן, וועט זיך דער-
שלאָגן צום קאָמוניזם. די יונגע פּיאָנערן וועלן מיט-
העלפן צו דערגרייכן דעם ניצאַכן, וועלן צוגרייטן זיך
צום בויען דאָס קאָמוניסטישע לעבן.
די יונגע פּיאָנערן פון די ראַטן-רעפּובליקן גייען
פּאַנאַנד מיט די קאָמוניסטישע גרופּעס פון דער
גאַנצער וועלט אונטער דער רויטער פּאַן פון קאָמו-
ניזם.

